

[1980 ஜூலை 29]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, பேரவை மீண்டும் மாலை 4.00 மணியளவில் கூடும்.

பின்னர் பேரவை 1.38 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப்பெற்றது.

சட்டமன்றப் பேரவை மண்டபத்தில் மாலை 4.00 மணியளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் திரு. பி. எச். பாண்டியன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

வரவு-செலவுத் திட்டம் 1980-81, வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

(ஏ) கோரிக்கை எண். 32—பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநரின் பரிந்துரைமேல் நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :—

“ மானியக் கோரிக்கை எண் 32—பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன் பற்றிய 32 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் ரூ. 7,60,68,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும் ”.

திரு. ச. பாலன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ‘ பின்தங்கிய வகுப்பு மாணவர்களுக்கு அதிகமான ஹாஸ்டல்கள் கட்ட வேண்டுமென்ற கொள்கை பற்றி விவாதிக்க’ நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“ மானியக் கோரிக்கை எண் 32—பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெற்ற ரூ. 7,60,68,000-விருந்து ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும் ”.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கையும், வெட்டுத் தீர்மானமும் பேரவைமுன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்படுகின்றன.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன் பற்றிய விவர அறிக்கை ** அவைமுன் வைக்கப்பட்டுள்ளது. அதை நான் படித்ததாக எடுத்துக் கொண்டு, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

**526-568-ம் பக்கங்களில் இணைப்பு I—ஆக அச்சிடப் பெற்றுள்ளது.

1980 ஜூலை 29]

* திரு. சி. த. சிதம்பரம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பிற்பட்டோர் நல மானியத்தின்மீது பேசுகின்ற நல் வாய்ப்பினைத் தந்த பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கும், பேசுகின்ற நல்வாய்ப்பினை அளிக்கும் வகையில் சட்டமன்றத்திற்கு அனுப்பி உள்ள காரைக்குடி தொகுதி வாக்காளப் பெருமக்களுக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தாழ்த்தப்பட்டோர் நலத் துறையுடன் இணைந்திருந்த பிற்பட்டோர் நலத் துறையை 1969-ல் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த காலத்தில் தனியாக அமைத்து சிறப்பாக இந்தத் துறை செயல்பட்டு வருகிறது. தி. மு. க. ஆட்சிக்காலத்தில்தான் மாவட்ட பிற்பட்டோர் நல அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டார்கள். இன்னும் சிறப்பாக பிற்பட்டோர் நலத்துறைக்கு தனி அமைச்சர் நியமிக்கப்பட்டார். இன்னும் சிறப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், 1971-72-லேதான் தி.மு.க. அரசிலேதான் பிற்பட்டோர் நலத் துறைக்கு தனி மானியம் ஏற்பட்டது. பிற்பட்டோர் நலத் துறைக்கு செலவழிக்கக்கூடிய தொகையை இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு இன்னும் அதிகமாக நிதி ஒதுக்கி, அதிலே பாதிக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய பகுதி மக்களுக்கு இன்னும் சிறப்பான வசதிகளை இந்த மானியத்தின்மூலம் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பிற்பட்டோர் மாணவர்கள் விடுதியைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். இந்த விடுதிகள் எல்லாம் எப்படிச் செயல்படுகின்றன என்பதைக் கண்காணித்துப் பார்த்தால், சரியான முறையிலே நடத்தப்படுகிறதா என்பதே ஒரு கேள்விக்குறியாக இருக்கிறது. இந்த விடுதிகள் எந்த நோக்கத்திற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டனவோ, அந்த அடிப்படையிலே சிறப்பாகச் செயல்பட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த பிற்பட்ட மாணவர்கள் நல விடுதிகளை எல்லாம் கூடிதலாக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன். காரணம் நிறைய மாணவர்கள் இந்த பிற்பட்டோர் நல விடுதிகளில் சேரமுடியாமல் தவிக்கக்கூடிய காட்சியை நாம் காண்கிறோம். என்னுடைய தொகுதியில், சண்டரமாணிக்கத்தில் 30 பேர்கள் கொண்ட விடுதி அமைந்திருக்கிறது. அதை 50 பேர்கள் கொண்ட விடுதியாக மாற்றித் தரவேண்டும். அதேபோல், புதுவயலில் 50 பேர்கள் கொண்ட விடுதி இருக்கிறது. அதை 75 பேர்கள் கொண்ட விடுதியாக மாற்றித் தரவேண்டும்; அதைப் போல், திருக்கோஷ்டியூரில் 70 பேர்கள் கொண்ட ஒரு விடுதி இருக்கிறது; அதை 100 பேர்கள் கொண்ட ஒரு விடுதியாக மாற்றித் தரவேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. சி. த. சிதம்பரம்]

[1980 ஜூலை 29]

புதிதாக 34 விடுதிகள் திறக்கப்படும் என்று அரசு செய்திக் குறிப்பிலிருந்து தெரிகிறது. அதிலே பெரிய நகரமாகிய என்னுடைய ஊரான காரைக்குடியிலும், பக்கத்தில் உள்ள கல்லலிலும், பள்ளத்தூரிலும்—ஆகிய இந்த மூன்று ஊர்களிலும் பிற்பட்டோர் நல விடுதிகளை அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கல்லூரிகளுக்கான பிற்பட்டோர் விடுதிகள் திறக்கப்படுவதில் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் காரைக்குடியில் அதற்கான விடுதியை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும். காரணம் அழகப்பா கல்லூரி பல்கலைக் கழகமாக மாற்றப்படும் நேரத்தில் பிற்பட்டோர்—விடுதி அவசியம் வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். முடி திருத்துவோர், சலவைத் தொழிலாளர்கள் ஆகியோருக்குக் கருவிகள் வழங்கப்படுகின்றன. அவை போதுமானதாக இல்லை. அவர்கள் அதிகமாகப் பயன்பெறத்தக்க வகையில் நிறைய உதவிகள் செய்ய வேண்டும். கல் உடைக்கும் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளிகளுக்கு இலவசமாகத் தொழில் கருவிகள் வாங்க ஒதுக்கப்பட்டுள்ள மாவட்டங்களில் இராமநாதபுரம் மாவட்டம் இல்லை. ஆகவே, இராமநாதபுரம் மாவட்டமும் புதுக்கோட்டை மாவட்டமும் கருவிகள் வழங்கப்படும் மாவட்டங்களோடு சேர்த்துக் கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சலவைத் துறை கட்ட பாதி கடன், பாதி மானியமாக வழங்கப்படுகிறது. அந்தத் திட்டம் காரைக்குடியிலும் செயல்பட அனுமதி வழங்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தாழ்த்தப்பட்டோர் நல மாணவ-மாணவியர் விடுதிகளில் காலியாக உள்ள இடங்களில் பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவ மாணவியரைச் சேர்த்துக்கொள்ள அனுமதி அளிக்க ஆவன செய்யக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார் வகுப்பில் 100-க்கு 90 பேர் வறுமை கோட்டுக்குக் கீழே இருக்கிறார்கள் என்பது தெரிந்ததே. பிற்பட்டோர் வகுப்பில் நகரத்தார் சமுதாயத்தை சேர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படிச் சேர்க்கவில்லையாயினும் கல்வித் தகுதி பெறுவதிலாவது வசதி, சலுகை பெறத்தக்க வகையிலே அவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ள சிறு திருத்தம் செய்யவேண்டுமென்று வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குற்ற மரபினர் பட்டியலில் இருந்து நீக்கப்பட்டவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு, கல்லூரிகளில் அனுமதி ஆகியவைகளில் பிற்பட்டோர் வகுப்பினருக்கான சலுகைகள் வழங்கப்படவில்லை

1980 ஜூலை 29] [திரு. சி. த. சிதம்பரம்]

எனத் தெரிகிறது. அவை வழங்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஐம்பது சதவிகித ஒதுக்கீடு என்பது எப்படிச் செயல்படுகிறது? சரியாகச் செயல்படுகிறதா? எல்லாத் துறைகளிலும் பின்பற்றப்படுகிறதா என்று கவனித்து சரியாகச் செயல்படச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, வாய்ப்புத் தந்ததற்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. சி. கோபால் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பிற்பட்டோர் வகுப்பினர் நலன் மானியக் கோரிக்கைமீது பேசுகின்ற நல்லதொரு வாய்ப்புப் பெற்றதற்காக என்னை ஆளாக்கி அனுப்பிய எனது தொகுதி வாக்காளப் பெருமக்களுக்கும், இதயதெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும் முதற்கண் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பிற்பட்ட வகுப்பினர் மக்கள் தொகையில் பெரும்பாலானவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக பிற்பட்டவர்களானாலும் சரி, தாழ்த்தப்பட்டவர்களானாலும் சரி வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே உள்ள மக்கள், ஏழை எளிய மக்கள் எதிலும் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஏழை எளிய மக்கள் இந்த பிற்பட்ட வகுப்பினரிலே வாழ்வதற்கு வழியற்ற முறையிலே பெரும்பாலான பகுதி மக்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை இங்கு நான் சுட்டிக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். அப்படிப்பட்டவர்களுடைய முன்னேற்றத்தை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் பிற்பட்டோர் நலத் துறை புதிதாக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதுபோன்ற இந்த பிற்பட்ட வகுப்பினர் பட்டியலில் வருகிற மக்கள் நலனையும் வாழ்க்கைத் தரத்தையும் வளப்படுத்த பிற்பட்ட நலத்துறையை கவனிக்க நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் அரசு தனி அமைச்சரை நியமிக்க வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளை இந்த மன்றத்தின் முன் சமர்ப்பிக்கிறேன். பிற்பட்டோர் நலன்களுக்கான திட்டங்களைப் பற்றி ஆலோசனைகளைத் தெரிவிப்பதற்காக மாநில பிற்பட்டோர் நல ஆலோசனைக் குழு இயங்கி வருகிறது.

[மாலை 4.10]

இக்குழுக்கள் விரிவுபடுத்தப்பட்டு மாவட்ட அளவிலே ஆலோசனைக் குழுக்கள் அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பிற்பட்டோர் நலனுக்காக அரசு புரட்சிகரமான தீவிரமான திட்டங்களைத் தீட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் கல்வி கற்பதற்கு போதிய வசதிகள் இன்மையால் இன்னும் பிற்பட்ட நிலையிலேயே அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய முன்னேற்றத்தைக்

[திரு. சி. கோபால்] [1980 ஜூலை 29]

கருத்தில் கொண்டு கல்வி மேம்பாட்டிற்காக வழிவகை செய்வது மிக மிக அவசியமாகிறது. பிற்பட்ட வகுப்பு மாணவர்களுக்கு 9ஆம் வகுப்பிலிருந்து கல்வி வசதிக்காக உதவித் தொகை வழங்கப்படுகிறது. அதை அனைவரும் பாராட்டினாலும் மேற்படி உதவித் தொகையை 5ஆம் வகுப்பிலிருந்து கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, இந்த உதவித் தொகையைப் பெறுவதற்கு மாணவர்களின் பெற்றோர்களுடைய ஆண்டு வருமானம் ரூபாய் 2,500-க்கு அதிகமாக இருக்கக்கூடாது என்பதை ரூபாய் 5,000-க்கு அதிகமாக இருக்கக்கூடாது என்ற நிலைமைக்கு உருவாக்கி அவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று இந்த மாமன்றத்தின் மூலமாக கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

பிற்பட்ட மாணவர்களுக்கு உதவித் தொகை அளிக்கும் பொழுது தேர்விலே 40 சதவீதமதிப்பெண்கள் எடுக்கவேண்டும் என்பதை தேர்விலே தேர்ச்சி பெற்றவர்கள் அனைவருக்கும் உதவித் தொகை உண்டு என்று ஆக்குகின்ற நிலைமை ஏற்படுமானால் ஏழை எளிய மக்களுடைய வாழ்விற்கும் வளத்திற்கும் மேம்பாட்டிற்கும் ஏழை எளிய மக்களின் படிப்பு வசதிக்கும் வாய்ப்பாக அமையும் என்பதைக் கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, மத்திய அரசு உதவியுடன் குறைந்த வருமானம் உடையோரின் பிள்ளைகளுக்கு உதவித் தொகை வழங்கும் திட்டம் 1964-65ஆம் ஆண்டிலே ஆரம்பிக்கப்பட்டு நடந்து வந்தது. 1971-72ஆம் ஆண்டு முதல் அத்திட்டம் கைவிடப்பட்டுள்ளது. ஆகவே மறுபடியும் புரட்சித் தலைவர் அரசு மத்திய அரசுடன் போராடி குறைந்த வருமானம் உடையோரின் பிள்ளைகளுக்கு உதவித் தொகை மீண்டும் பெற்றுத் தந்து பிற்பட்டோர் வாழ்விற்கும் மேம்பாட்டிற்கும் வழிகாட்டியாக விளங்க வேண்டும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, ஜாதிப் பாகுபாடு இல்லாமல் மேல் நிலைப் பள்ளியிலே தமிழ் போதனா மொழி படிக்கும் எல்லா மாணவர்களுக்கும் முழு சம்பள சலுகை அளிப்பதன் மூலம் தமிழ் மொழியின் நலனிலே எந்த அளவுக்கு இந்த அரசு அக்கறை கொண்டுள்ளது என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதாக அமையும். பிற்பட்டோர் நலனிலே சேர்ந்துள்ள மாணவர்களுக்கு ஆங்காங்கே இல்லங்கள் அமைக்கப்படுகின்றன. அந்த இல்லங்களிலே அந்த மாணவர்களின் நன்மையைக் கருதி அவர்களுக்கு அளிக்கப்படுகிற உதவித் தொகையை மேலும் விரிவுபடுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1980 ஜூலை 29]

[திரு. சி. கோபால்]

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையிலே 3 இடங்களிலே 15 ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்டவர்கள் வசிக்கிறார்கள். காவிரிப்பாக்கம், சோலிங்கர், குருவராஜபேட்டை அங்கே ஒரு உயர்நிலைப்பள்ளி, மூன்று ஊராட்சிப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. அந்தப் பள்ளிகளிலே படிக்கின்ற பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கு விடுதிகள் கட்டிக் கொடுக்கப்படவில்லை, அப்படிக்கட்டிக் கொடுக்கப்படாத காரணத்தால் அந்த ஏழை எளிய மக்கள் வாழ்வு பெறுவதற்கும் மேம்பாடு அடைவதற்கும் வாய்ப்பு இல்லாத ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

ஆகவே, இந்த நேரத்திலே அப்படிப்பட்ட விடுதிகளைக் கட்டிக் கொடுக்க இந்த அரசு முன் வந்திருப்பதாலே என்னுடைய தொகுதிக்கு—குறிப்பாக பிற்பட்டோர் அதிகமாக வாழ்கின்ற என்னுடைய தொகுதிக்கு அந்த நலன்களை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொண்டு, இப்படியொரு நல்ல வாய்ப்பினை அளித்தமைக்காக நன்றி கூறி, விடை பெறுகிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

திரு. இல. பலராமன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, பிற்பட்டோர் நல மானியத்திலே நான் இரண்டொரு கருத்துக்களைக் கூறலாம் என்று விழைகிறேன். இது சமுதாயம் அடித்தளத்திலேயும் இல்லாமல், மேல் மட்டத்திலேயும் இல்லாமல் மத்திய தர வகுப்பாக இருக்கிறது என்ற கண்ணோட்டத்துடன் பார்க்க வேண்டும். இவர்களுக்கு என்று இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலை இருப்பது வேதனையையும், வருத்தத்தையும் தருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்தத் துறைக்காக இருக்கக்கூடிய அமைச்சரும், இந்தத் துறையின் தலைவரும் பின்தங்கியவர்களாக இருக்க வேண்டுமென்பதே என்னுடைய கருத்தாக இருக்கிறது. இந்தத் துறையை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற அமைச்சர் அவர்கள் பின்தங்கியவர்களா என்கின்ற ஆராய்ச்சிக்கு நான் செல்லவில்லை என்றாலும்கூட, பின்தங்கியவர்கள் பட்டியலிலே அவர்கள் சேர்கிறார்களா என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை என்றாலும்கூட, அப்படி இருக்க வேண்டுமென்பது என்னுடைய நியாயமான கோரிக்கை என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் வைக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர்களே, என்னைப் பிற்பட்டோர் பட்டியலில் சேர்த்துக் கொண்டால் மிகமிக நல்லது.

திரு. இல. பலராமன் : நன்றி. ஆனால் என்னுடைய உணர்வு பூராவும், இந்தத் துறைக்குப் பிற்பட்டோர் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர் அமைச்சராக இருக்க வேண்டும், துறைத் தலைவராக இருக்கின்ற அதிகாரியும் பிற்பட்டோர் வகுப்பைச் சேர்ந்தவராக இருக்க வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய நோக்கம்.

சமுதாயத்திலே பிற்பட்டோராக இருப்பவர்கள் கடினமாக உழைக்கக் கூடியவர்களாகவும், சமுதாயத்திலே மிகமிகப் பலவீனப்பட்டு, அவர்களுக்கெனத் தனி மரபு, தனி நிலை இருந்தாலும், அவர்கள் இன்றைக்கு மேம்படாமல் இருப்பதற்குக் காரணம், வேலைவாய்ப்புகளும் மற்றவைகளும் இல்லாததால் இன்றைக்கும் அவர்கள் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் இன்றைக்குக் கூறிக்கொண்டிருக்கிறோம். இதை மாற்றுவதற்கு ஒரு சோஷலிச சமுதாய அமைப்பிலே அவர்களைக் கொண்டு வருவதற்கு, கல்விக் கோரிக்கைகளாக இருந்தாலும், பொருளாதார வளர்ச்சிக்காக இருந்தாலும் வேறு என்ன செய்ய வேண்டுமென்பதை இந்த நேரத்தில் யோசிக்க வேண்டும்.

கல்விக்காக இன்னின்ப சலுகைகளை அளிக்க வேண்டுமென்று இருந்தாலும் அவைகளைப் பரவலாகக் வேண்டுமென்பதைப் பற்றி எனக்கு முன் பேசிய நண்பர்கட்கு கூறினார். அந்த அளவிற்குக் கல்வித்துறை சலுகைகளையும், தொழில்துறை சலுகைகளையும் வழங்குகின்ற நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கல்விச் சலுகைகள், 9,000 ரூபாய் என்ற வரையரையை நீக்கி இன்றைக்கு எடுத்திருக்கின்ற நிலையை நான் வரவேற்கிறேன். பின் தங்கியவர்களுக்கு 50 சதவீதம் வேலைவாய்ப்பு என்பதைப் பார்க்கின்ற பொழுது அதைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. ஆனால், அந்த நிலைகளெல்லாம் நல்லமுறையில் பயன்படுத்தப் படுகிறதா என்றால் இல்லை என்றுதான் கூறவேண்டும். அவைகளெல்லாம் நல்லமுறையில் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். பின் தங்கியோர் பட்டியலிலே சேர்வதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களுக்குக் கூட ஒரு வேட்கை, ஆசை உண்டாகி, தன்னையும் பின் தங்கிய வகுப்பில் சேர்க்க வேண்டுமென்று சொல்கின்ற அளவிற்கு அந்த வகையில் பட்டியல் நீண்டு கொண்டு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்தப் போட்டி மனப் பான்மைதான் ஏற்படுகிறது.

இதற்கு முன் இருந்த அரசாங்கம், பின் தங்கியவர்கள், மிகவும் பின் தங்கியவர்கள் என்று இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரித்தார்கள். மிகவும் பின் தங்கியவர்கள் என்று பிரிப்பதற்கான சூழ்நிலைகள் இன்றைக்கும் நாட்டிலே இருக்கின்றன. மிகமிக வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே பல சமுதாயத்தினர் இருக்கிறார்கள் என்பதை அரசு உணராமல் இல்லை. அந்தச் சமுதாயத்தினர் யார் என்பதைப் பார்த்துப் பிரிப்பதற்காக ஒரு குழுவை அமைக்க அரசு முயலுமா என்று கேட்டு, அதற்கான ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றுகூட நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

வேலைவாய்ப்பிலே முன்னால், மாவட்ட வாரியாகப் பின் தங்கியவர்களுக்கு ஒதுக்கிச் செய்தார்கள். ஆனால் உயர்நீதி மன்றத்திலே வழக்கின காரணமாக மாவட்ட அளவில் ஒதுக்க முடி

1980 ஜூலை 29] [திரு. இல. பலராமன்]

யாத நிலை ஏற்பட்டது. இதை மீண்டும் பரிசீலித்து ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலேயும் பின் தங்கிய பகுதிகளிலே இருக்கும் மக்களுக்குக் கல்விச் சலுகைகள் தருவதற்கான சூழ்நிலைகளையும் உருவாக்கி, மாவட்ட அளவில் ஒதுக்கி வழங்குவதற்கான சூழ்நிலைகளையும் இந்த அரசு ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கூறிக்கொள்கிறேன்.

[மாலை 4-20]

இந்தப் பின்தங்கிய வகுப்பினர்களுக்கும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் இடையே ஒரு சமுதாயப் பிரச்சனை யாக இன்றைக்குக் கலவரங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. அந்தக் கலவரங்களுக்கு அடிப்படை காரணம், பொருளாதார வளர்ச்சியில்லாதது தான் என்பதை நாம் உணருவோம். அவர்களுக்குள்ளே தொடர்பு ஏற்படுத்த, பிரதானமாக வீடுகளை ஒன்றாக அமைக்கவேண்டும். விழுப்புரம் கலவரத்தில்கூட, சதாசிவம் கமிஷன் அறிக்கையின்படி அவர்கள் இரண்டறக் கலந்திருக்கக்கூடிய இடங்களிலே, கலவரம் இல்லை, இருதரப்பாரது வீடுகளை இரண்டறக்கலந்திருக்கக்கூடிய வகையிலே கட்டித் தருவோமேயானால், சமுதாயப் பிரச்சனை எழாது, ஏற்றத்தாழ்வுகள் இருக்காது, என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த முறையில், அவர்கள் இரண்டறக் கலந்திருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையை உருவாக்குவதற்கு அரசு வழிவகைசெய்ய வேண்டும்.

நகர்ப்புறங்களிலே வளரக்கூடிய தொழிற்சாலைகளை, கிராமப் புறங்களிலேவளர்த்துவதற்கு முயற்சி எடுக்க வேண்டும். கிராமப்புறங்களிலேதான் பின்தங்கியவர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். ஏதோ, ஒன்றிரண்டு பின்தங்கியவர் நகர்ப் புறங்களிலே இருந்தாலும், கிராமப்புறங்களிலேதான் அவர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே, கிராமப்புறங்களிலே ஏராளமான தொழிற்சாலைகளை, குடிசைத் தொழில்களை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தமட்டில், வன்னியர் சமுதாயத்தினர் மிக அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மிகவும் பின்தங்கிய மக்கள் இன்றைக்கும் விவசாயத்தை மட்டுமே நம்பியிருக்கக்கூடிய மக்களாக அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அதோடு நெசவுத் தொழிலை நம்பியிருக்கக்கூடிய மக்களாக அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களெல்லாம் எளிமையான தொழிலை செய்யக்கூடிய நிலைமையிலிருப்பதால், அவர்களது வளர்ச்சிக்கு ஆங்காங்கு, சிறுசிறு தொழில்களை ஏற்படுத்துவதற்கான முயற்சிகளை அரசு செய்ய வேண்டும்.

அரசியலமைப்புச் சட்டம் 39(ஏ)-ன்படி, வேலை வாய்ப்புக்கு ஒவ்வொருவருக்கும் உரிமையிருந்தாலும், எந்த அளவுக்குச் சட்டப்படி நாம் வழங்குகிறோம், எந்த அளவுக்கு அவர்களுக்கு வழங்குகிறோம் என்பதைப் பரிசீலிப்பதற்கான சூழ்நிலையை உருவாக்கி,

[திரு. இல. பலராமன்] [1980 ஜூலை 29]

எல்லா மக்களுக்கும் பகிர்ந்து கொடுக்கக்கூடிய அளவு வேலை வாய்ப்பினை நல்குவதற்கு மாவட்ட அளவில் வேலை வாய்ப்பு தருவதற்கான சூழ்நிலையை அரசு உருவாக்கவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொண்டு, வன்னிய மக்களை மிகவும் பின் தங்கியோர் பட்டியலில் சேர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு விடைபெறுகிறேன், நன்றி வணக்கம்.

திரு. என். வரதராஜன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பிற்பட்டோர் நலன் மானியக் கோரிக்கையின் மீது சில கருத்துக்களைக் கூற விழைகின்றேன். பொதுவாக, நம் நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய கடுமையான பொருளாதார நெருக்கடியும் கஷ்டமும் எல்லாப் பகுதி மக்களையும் பாதிப்பதைப் போல, இப்பகுதி மக்களையும் பாதித்து வருகிறது. ஆகவே, எந்தப் பகுதியும் திடீரென்று ஏறி குதித்து மிகப் பெரிய நன்மைகளைப் பெற்றுவிட முடியாது. ஆகவே, பின்தங்கி நிற்கும்படியான பகுதியினருக்கு நம்முடைய கைவசத்திலிருக்கும் படியான ஆதாரங்களைக் கொண்டு, செய்ய வேண்டிய உதவிகளை, சீராக, செம்மையாக செய்ய வேண்டுமென்பதுதான் இந்த துறையிலே நாம் கவனிக்க வேண்டிய ஒன்று என்று நான் பார்க்கின்றேன்.

பொதுவாக, பிற்பட்டோரிலே பிற்பட்டோர் என்று பலர் இருக்கிறார்கள். சலவைத் தொழிலாளிகள், போயர்கள், சவரத் தொழிலாளிகள், முக்குலத்து மக்கள், இவ்வாறு அந்தப் பகுதியினரிலே எல்லா பகுதி மக்களையும் பின்தங்கியோர் என்று பார்க்க வேண்டும். சில பேருக்குக் கருவிகள் கொடுக்க வேண்டும், சிலருக்கு வேலை வாய்ப்புகள் அளிக்க வேண்டும். இவ்வாறு, அந்தப் பகுதி, பகுதியாக இருக்கக்கூடிய மக்களுடைய தேவைகளை நாம் கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு, செய்கிறோமா என்பதுதான் இன்றைய தினம் நம் முன்னால் இருக்கக்கூடிய கேள்வி.

சலவைத் தொழிலாளிகள்கூட, இந்த மானியம் வரும் என்று எதிர்பார்த்து, அவர்களுடைய கோரிக்கையையெல்லாம் நோட்டீஸ் வடிவிலே கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவையையெல்லாம் பார்க்கும் போது, தங்களுக்குக் கட்டிக் கொடுக்கிற டோபிகானாக்கள் பெரும் ஆடம்பரத்தோடு கட்டப்படுகின்றனவேதவிர அதனுடைய அபிவிருத்தி வேலைகள் கவனிக்கப்படவில்லையென்று சொல்கிறார்கள். தங்களுக்குக் கருவிகள் வேண்டும், உதவிகள் வேண்டும், தாங்கள் மிகவும் பின் தங்கியவர்கள் மட்டுமல்ல, தாழ்த்தப்பட்டவர்களாக இருக்கிறோம் என்றெல்லாம் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். நான் இந்தப் பட்டியலை நீடிக்க வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. அந்த பட்டியலில் இருப்பவர்களுக்கு கொடுக்கக்கூடிய சலுகைகளைக் கூட, இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு கொடுக்க நாம் முயற்சி செய்ய வேண்டும். இந்த ஆய்வு அறிக்கையிலே படித்தால், தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களுடைய பெற்றோர் ஆண்டு வருமானம் ரூ. 2,500 என்று போட்டிருக்கிறார்கள்

1980 ஜூலை 29] [திரு. என். வரதராஜன்]

இது என்ன கணக்கு என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. நாம் கடன்களை ரத்து செய்கிற ஒரு விதியை வைத்திருக்கிறோம். ஆண்டு வருமானம் இவ்வாறு இருந்தால், அவர்களுடைய கடனையெல்லாம் ரத்து செய்யலாம் என்று நாம் சொல்லியிருக்கிறோம்.

ஆகவே இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலையிலே இந்த அறிகையிலே இருக்கக்கூடிய 1 கோடியே 67 இலட்சம் 67-68லே இருந்து இன்றைக்கு 7 கோடியே 60 இலட்சம் ரூபாயாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். அது குறித்து மெத்த மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். உயர்ந்து வருகின்ற பண மதிப்பின் நிலைமைகளை ஒட்டி நாம் கொடுக்கும் சலுகைகளைத்தான் அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அப்படி பரர்கின்றபோது இந்த பெற்றோர்களுடைய வருமானம் குறைந்த பட்சம் 5,000 ரூபாயாக உயர்த்தவேண்டும். ஏற்கனவே நமது தமிழ்நாட்டில் இருக்கின்ற 4½ கோடி மக்களில் 75 லட்சம் பேர்கள் அரிசன் மக்கள் இருப்பதாகக் மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்போல பின்தங்கிய மக்கள் எவ்வளவு பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்ற கணக்கை நான் இந்த அறிக்கையிலே துருவித் துருவிப் பார்த்தேன். இதிலே ஒன்றும் திட்டவாட்டமாக இல்லை. எனவே நான் வற்புறுத்துவது எல்லாம், ஏதாவது ஒரு துறையிலே ஆய்வு செய்து, நபுணர் குழுவையாவது அமைத்து, பின்தங்கிய மக்களுடைய நிலைமைகளைப் பற்றிப் பரிசீலிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்களுடைய எண்ணிக்கை எவ்வளவு என்பதையும் அறிய முயற்சிகள் எடுக்கவேண்டும். ஏற்கனவே நாம் அமைத்திருக்கிற இந்த ஆலோசனைக் குழுவை விரிவுபடுத்தி மாவட்ட அளவிலே இந்த ஆலோசனைக் குழுக்கள் செயல்பட ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும்.

அடுத்து, விடுதிகளைப் பொறுத்தவரையில், ஆஸ்டல் வசதிகள் மிகக் குறைவான அளவுக்கு இருக்கிறது. நம்மிடம் இருக்கின்ற நிதி ஆதாரத்தை வைத்துக் கொண்டு இந்த அளவுக்குத் தான் செய்ய முடியும். பின் தங்கிய மாணவர்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களைவிட மிகவும் மோசமாக இருக்கிறார்கள் அவர்களுக்கு ஈடாகவே இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட மாணவர்கள் வீட்டிலிருந்து படிக்க முடியாது. நாம் கொடுக்கும் சிறு உதவியைக் கொண்டுதான் மூச்சைப் பிடித்துக் கொண்டு படிக்கிறார்கள். எனவே அவர்களுக்கு ஆஸ்டல் வசதியை விரிவுபடுத்தி, மாணவர்களுக்கு உதவி புரிகின்ற வகையில் ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கு 5,000 மாணவர்கள் பயன்படாதக் வகையில் ஆஸ்டல் வசதி செய்கிறோம் என்று சொல்லி இருக்கிறீர்கள். ஆனால் தமிழ்நாட்டிலே இருக்கின்ற மொத்த பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவர்களின் எண்ணிக்கைக்கும், இந்த எண்ணிக்கைக்கும் மலைக்கும் மடுவுக்கும் உள்ள வித்தியாசம் இருக்கிறது. எனவே அவர்களுக்கு ஆஸ்டல் வசதியை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டு அமர்கிறேன்.

[1980 ஜூலை 29]

திரு. மு. அம்பிகாபதி : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மானியக் கோரிக்கை எண் 32 பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலத்துறை கொள்கை வளக்கக் குறிப்பின் மீது இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் ஒரு சில விவரங்களைக் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்தத் துறையினுடைய வளர்ச்சிக்காக 1980-81 ஆம் ஆண்டு 7 கோடியே 60 லட்சத்து 680 ஆயிரம் ரூபாய் மானியம் கோரி இங்கே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலத்துறையின் ஆலோசனைக் குழு அமைக்கப்பட்டிருப்பதாக இதிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஆலோசனைக் குழுவை மாற்றி அமைக்கவேண்டும் என்றும், அதிலே திருத்தங்கள் செய்யப்படவேண்டும் என்றும் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வருமானம் என்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர் வரதராஜன் அவர்கள் கூறியதுபோல 2500 லிருந்து 5000 ரூபாய்க்கு உயர்த்தப்படவேண்டும். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள்கூட கூறினார்கள். அதை 5,000 ஆக உயர்த்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாணவர்களை விடுதியில் சேர்ப்பதற்காக ஒன்று தூரம் 5 கிலோ மீட்டர் இருக்க வேண்டும். இரண்டாவது அந்த அளவுக்கு மார்க்கு இருக்க வேண்டும், என்று ஒரு நிர்ணயம் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்த இரண்டு நிர்ணயத்தையும் போட்டுவிட்டு தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினரையும் இணைத்து ஒரு கமிட்டி அமைத்து தேர்வு நடந்ததாகத் தெரிகிறது. இந்த இரண்டு நிர்ணயங்களையும் சொல்லிவிட்டு பின்னர் தேர்வு என்றால் அந்தத் தேர்வு தேவையில்லை. இதிலே முக்கியமான விஷயம் என்னவென்றால் அவன் வீடு 4 கிலோ மீட்டர் தூரம் இருக்கும். அந்தப் பையனின் கால்கள் நடக்க முடியாது இருக்கும். வீட்டிலேயும் இருந்து படிக்க முடியாத நிலை இருக்கும் எனவே இத்தகைய பையன்களை ஆஸ்டலில் சேர்ப்பதற்கு 5 கிலோ மீட்டர் தூரமும், மார்க்கும்தான் இருக்கக்கூடாது ஒரு குறிப்பிட்ட மார்க்குதான் இருக்க வேண்டும். இவ்வளவு தூரம் தான் இருக்க வேண்டும் என்றால் இந்தக் கமிட்டிக்கே வேலை கிடையாது. ஆக இதை பரிசீலிக்கின்ற முறையில் தூரம் அதிகம் இல்லாமல் இருந்தாலும் சரி, மார்க்கு குறைந்திருந்தாலும் சரி, சில பிரத்தியேகமான நிலையில் இதைப் பரிசீலிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[மாலை 4-30]

நேற்றையதினம் மன்னார்குடியில் நடந்த ஆலோசனைக்குழு கூட்டத்தில் கூட அந்தக் கருத்தை வலியுறுத்திச் சொன்னார்கள் என்பதை நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன்.

1980 ஜூலை 29]

[திரு. மு. அம்பிகாபதி]

குறிப்பாக இன்றைக்குத் தொழில் கல்வி நிறுவனங்களில் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் கடன் உதவித் தொகை வேலைக்குச் செல்லும்போது பிடிக்கவேண்டும் என்று இருந்தாலும், அந்த மாணவர்கள் ஸ்டைபெண்டு கொடுக்கப்படுகிற ரூ. 150 லேயே பிடித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்கிற வகையில், வலிவலம் தேசிகர் பால்டெக்னிக்கில் செய்து வருகிறார்கள். இந்த ஸ்டைபெண்டு என்பது ஒரு வருமானம் அல்ல. ஆகவே, வருமானம் நிரந்தரமான வகையில் வரும் வரையில் தவிர்க்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல், மாணவர் இல்லங்களில் தங்குவோர் இடவசதியை 25% அதிகரிக்கவேண்டும். பல்வேறு இடங்களில் அதிகரிக்கவேண்டும் என்று சொன்னாலும், குறிப்பாக குளித்தலை, மன்னார்குடி போன்ற இடங்களில் அதிகரிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடனைப் பெற்று படித்த மாணவன் இறந்து போய் விட்டான் என்று சொன்னால், அவன் தகப்பனிடம் அந்த பணத்தை வசூலிக்க நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள். கடனை வாங்கிப்படித்த மாணவனே இறந்த விட்டபோது, அவனுக்காக கடன் வாங்கித் தந்தையிடம் அந்தப் பணத்தை வசூலிப்பது என்பது சரியல்ல. அப்படி எங்காவது நடந்து இருந்தால், அதை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விடுதிகளில் மாணவர்களுக்கு அனுமதிக்கப்படும் உணவு செலவுத் தொகையைப் பொறுத்த வரையில், சென்னையில் கல்லூரி மாணவர் விடுதிகளில் இருக்கிறவர்களுக்கு ரூ. 80-ம், தொழிற்கல்வி மாணவர் விடுதிகளில் இருக்கிறவர்களுக்கு ரூ. 80-ம் இதர விடுதிகளில் இருப்பவர்களுக்கு ரூ. 45-ம் என்றும் கொடுக்கப்படுகிறது. அதேபோல், வெளியூர்களில் இருக்கும் கல்லூரி மாணவர் விடுதிகளில் இருப்பவர்களுக்கு ரூ. 65-ம் தொழிற்கல்வி மாணவர் விடுதிகளில் இருப்பவர்களுக்கு ரூ. 65-ம், இதர விடுதிகளில் இருப்பவர்களுக்கு ரூ. 45-ம் என்று கொடுக்கப்படுகிறது. இந்தத் தொகை போதாது. இதை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில், மறவர்கள் மிகவும் பின்தங்கியவர்கள். அவர்கள் குற்றப்பரம்பரைப் பட்டியலில் இருந்தபோது கையெழுத்துப் போடப்பட வேண்டும் என்ற நிலைமை இருந்தபோது பல சலுகைகள் இருந்தன. அத்தகைய சலுகைகள் 'டி' நோடிபைட் "டிரைப்" என்கிற வகையில் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. அப்படி கிடைத்த சலுகைகள் நிறுத்தப்பட்டு இருக்கிறது. அதைத் திரும்பவும் கொடுப்பதற்கான முறையில் அரசாங்கம் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. மு. அம்பிகாபதி]

[1980 ஜூலை 29]

கடைசியாக நான் குறிப்பிடவிரும்புவது இந்தக்கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் 17-வது பக்கத்தில் 'நன்றாகப் படிக்கும் மாணவர்களுக்குத் தனிப்பயிற்சி அளித்தல்' என்று போடப்பட்டு இருக்கிறது. நன்றாகப் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு எதற்காகத் தனிப் பயிற்சி அளிக்கவேண்டும்? நன்றாகப் படிக்காத மாணவர்களுக்குத்தான் மேலும் பயிற்சி கொடுத்து, அவர்களை ஊக்குவித்து, அதற்காக மாலை நேர வகுப்புகள் ஆகியவற்றை ஏற்படுத்த வேண்டும். நன்றாகப்படிக்கும் மாணவர்களுக்கு மேலும் ஊக்கம் கொடுப்பதைவிட, நன்றாகப் படிக்காமல் இருக்கும் மாணவர்களுக்கு ஊக்கம் கொடுக்கிற வகையில் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக நான் கேட்டுக்கொள்வது—மாணவர்கள் விடுதியில் 25 சதவீதம் இடம் அதிகரிக்கவேண்டும். மாணவர்கள் விடுதி புதிதாகக் கட்டப்படவேண்டும். உணவு நிலைமை இம்புரூவ் செய்ய வேண்டும். மாணவர்களுக்கு அளிக்கப்படுகிற உணவுத் தொகை போதாது. அதை உயர்த்தவேண்டும் என்று கேட்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான பிற்பட்டோர் நலத் துறை மானியக்கோரிக்கை மீது எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்த தற்கு நன்றி கூறி, பிற்பட்டோர் நலத்துறை பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுடைய குழந்தைகளின் படிப்பிற்காகவும், வேலைவாய்ப்பிற்காகவும் என்று ஒதுக்கப்படுகின்ற தொகையான ரூ. 7,60,68,000-மிகவும் வரவேற்கத்தக்கதொரு செய்தியாகும் என்று சொல்லி, அந்த நல்ல செய்தியை வரவேற்று, அதே நேரத்தில் பிற்பட்டோர் நலத்துறையின் மூலமாக செலவிடப்படுகின்றதொகை அந்த மாணவர்களுக்குப் போய் சேருகிறதா, அந்தத் திட்டம் முறைப்படி செயல்படுகிறதா என்பதையும் பார்க்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிற்பட்ட மாணவர்களுக்கு ஏழை மாணவர்களுக்கு மதிய உணவு வழங்கப்படுகிறது. அதற்காக நாள்தோறும் 22 காசுகள் செலவிடப்படுகிறது என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது ஒரு நல்ல திட்டம். ஆனால் அந்தத் திட்டம் சரியாக கிராமங்களில் இருக்கிற பள்ளிகளில் நிறைவேற்றப்படுகிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். அங்கெல்லாம் ஆசிரியர்கள்தான் அந்த மாணவர்களுக்கு உணவை சமைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற நிலை இருக்கிறது. ஆனால் அப்படி உணவு சமைத்து, சில பள்ளிகளில் போடுகிறார்கள்; சில பள்ளிகளில் அதையே விற்று விட்டு மதிய உணவு போடாத நிலைமை இருக்கிறது அல்லது மதிய உணவு 5 காசு கூட பெறாத அளவுக்கு வழங்கப்படுகிறது.

1980 ஜூலை 29]

[திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்]

அதைப்போன்று சீருடை ஆண்டுக்கு இருமுறை வழங்கப் படுகிறது என்று இருக்கிறது. சீருடை வழங்கும் திட்டம் சரியான முறையில் இல்லை. அதில் சில சிக்கல்கள் இருப்பதை நடைமுறையில் நாம் பார்த்திருக்கிறோம். 2, 3 ஆண்டு களுக்கு முன்னால் மதுரையில் உள்ள ஒரு தனி துணைக் கலெக்டர் அவர்கள் சீருடை வழங்குவதற்குள்ள அவ்வளவு பணத்தையும் செலவிடாமல் தனக்கே எடுத்துக்கொண்டார் என்ற குற்றச்சாட்டு வருகிறபோது அவர் தானே 'சூயிசைடு'—தற்கொலை செய்துகொண்டார். அவர் தற்கொலை செய்துகொண்ட பின் னாலும் அது சம்பந்தப்பட்ட மற்றவர்கள்மீது எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை.

இன்னும் சொல்லப்போனால், சீருடை வழங்கும் மானியம் சரியாக காலாகாலத்தில் வழங்கப்படுவதில்லை; அதைப்போல புத்தகம், சிலேட்டுகள் அந்த பிற்பட்ட மாணவர்களுக்கு உரிய காலத்தில் போய் சேருகிறது என்று பார்த்தால் நிச்சயமாக இல்லை. சூன் மாதம் பள்ளி ஆரம்பிக்கிறது. சூலை 30-ந்தேதி வரையில் அவை கொடுக்கப்படவில்லை. அதற்காக பணம் கொடுக்கப்பட்டு, ஏற்கெனவே பிற்பட்ட மாணவர்கள் என்று அறிவிக்கப்பட்ட அவர்களுக்கு 2, 3 மாதம் தாமதமாகத் தான் வழங்கப்படுகிறது என்று சொன்னால் அது அந்த மாணவர்களின் கல்வித் தரத்தை நிச்சயமாக பாதிக்கும். சில இடங்களில் கொடுக்கப்படாமலே கூட இருக்கிறது.

இப்போது அந்த மாணவர்களுக்கு கடன் கொடுப்பதாகக் சொல்கிறார்கள். அதை எங்கே கொடுக்கிறார்கள், எப்படி கொடுக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. அப்படியே கொடுத்தாலும் 500 ரூபாய் ஆண்டு ஒன்றுக்கு வழங்கப்படும் என்று சொல்கிறார்கள்; அது எந்த அளவுக்கு போதும் என்று தெரிய வில்லை.

இங்கே இந்த பிற்பட்ட நூல்களுக்காக வழங்கப் பட்டிருக்கிற அறிக்கையில் குற்ற மரபில் இருந்து நீக்கப் பட்டவர்களுக்கு தனியாக விடுதிகள் அமைத்து, தனி சலுகைகள் கொடுக்கப்படுவதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த வகையில் ஏறத்தாழ 20,000 மாணவர்கள் சலுகை அடைகிறார்கள்; விடுதிகளில் படிக்கிறார்கள் என்றால் குற்ற மரபிலிருந்து நீக்கப்பட்டவர்கள் 5,000 மாணவர்கள் விடுதிகளில் இருக்கிறார்கள் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி அந்த குற்ற மரபிலிருந்து நீக்கப்பட்டவர்கள் பட்டியலில் உள்ளவர்களுக்கு சலுகை என்று சொல்லும் போது மதுரை, இராமநாதபுரம் மாவட்டங்களில் இருக்கிற கள்ளர், மதுவர் இவர்களுக்குத்தான் அந்த சலுகை கிடைக்கிறது. இவர்களுக்கு கிடைக்கிற அந்த சலுகை அந்தக் குறிப்பிட்ட பகுதியிலிருந்து மாறி இருக்கிறவர்களுக்கு கிடைக்க வழியில்லை. கள்ளர் என்றால் தஞ்சை, திருச்சி மாவட்டங்

[திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்] [1980 ஜூலை 29]

களிலும் இருக்கிறார்கள்; மற்ற பல மாவட்டங்களிலும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லோருக்கும் குற்ற மரபிலிருந்து நீக்கப்பட்டவர்கள் என்கே இருந்தாலும், இந்த சலுகைகளை விஸ்வரூபித்து, அளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற குறிப்பில் 1966-67-ல், சாங்ஷண்டு ஸ்ட்ரெங்த் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள், எத்தனை மாணவர்களுக்கு விடுதி வசதி இருந்ததோ அதே அளவுக்குத்தான் இந்த 1980-81ஆம் ஆண்டுக்கும் ஸ்ட்ரெங்த் இருக்கிறது. அப்படியானால் இந்த பிற்பட்ட மக்களுடைய ஜனத்தொகை ஏறவில்லை என்று அரசு கருதுகிறதா? 10 ஆண்டு காலமாக வளர்ந்து வருகிற ஜனத்தொகை அடிப்படையில் இந்த பிற்பட்ட மாணவர்களுக்கு விடுதி வசதிகள், மற்ற வசதிகளை செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த அரசை கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காரணம், 1965 லிருந்த இந்த மாணவர்களின் ஸ்ட்ரெங்த் நான் இன்றும் இருக்கிறது. அதை அதிகரித்து கொடுக்க வேண்டும். குற்றப்பரம்பரை பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டவர்கள் என்று சொல்லி, அவர்களுக்கு கல்வி சலுகை அளிக்கின்ற இந்த அரசு அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பில் சலுகை அளிக்கவில்லை என்றுதான் தோன்றுகிறது. சமுதாயத்தில் அடித்தப்பட்டிருக்கிற அந்த சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மக்களுக்கு வெறும் கல்வி சலுகை இருக்கிறதே தவிர வேலை வாய்ப்பில் தனி இடம் ஒதுக்கப்படவில்லை; வேலை வாய்ப்பிலும் தனி இடம் ஒதுக்க வேண்டுமென்று இந்த நல்ல நேரத்தில் அரசை கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[மாலை 4.40]

குற்றப் பரம்பரையினர் பட்டியலிலே இருக்கின்ற அவர்கள் ஆங்கில ஏகாதிபத்திய காலத்திலே அடித்தப்பட்டவர்கள். அவர்களுக்கு அரசு இவ்வளவு சலுகைகளை அளித்து வந்தாலும் அதேபோன்று வேலைவாய்ப்பிலும் தனிச் சலுகை கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவர்கள் விடுதி கட்டுவது மட்டும் அரிசன நலத்துறையிலே இருப்பதாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதுவும் பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலத்துறையில் இருந்தால் நல்லது. பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கு இருக்கின்ற விடுதிப் பொறுத்த வரையில் 600 பேர்கள் இருக்கின்றார்கள் என்று சொன்னால் அதற்குரிய கட்டிடம் இல்லை. சில இடங்களிலே அவை வாடகைக் கட்டிடங்களிலே இருக்கின்றது. அந்த இடம் சுத்தமானதாக இருக்கின்றதா என்றால் இல்லை. அவர்கள் குளிப்பதற்கும் சிறுநீர் கழிப்பதற்கும் உரிய வசதிகள்கூட

1980 ஜூலை 29]

[திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்]

ல இடங்களில் இல்லாத நிலை இருக்கின்றது. இப்படிப்பட்ட லையில் 10, 15 ஆண்டுகளாக பல விடுதிகள் இயங்கி வருகின்றன. அங்கெல்லாம் பத்தாண்டுகளுக்கு ஒரு முறை கூட திருத்தங்கள் செய்வதில்லை. குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியில் 35 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் நான் படிக்கின்றபோது இருந்த நிலையில்தான் அந்த விடுதி இன்றும் இருக்கின்றது. அன்றைக்கு 300 மாணவர்கள் தங்கிய விடுதியில் இன்று 650 மாணவர்கள் தங்குகிறார்கள். ஆனாலும் அதற்கு வேண்டிய கட்டிட வசதி ஏற்படுத்தப்படவில்லை. கட்டிடங்கள் விஸ்தரிக்கப்படவில்லை. ஆகவே அந்த மாணவர்களின் விடுதிகளுக்கு கட்டிட வசதியைச் செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் வாடகைக் கட்டிடங்களிலே இருக்கின்ற விடுதிகளைப் பொறுத்த வரையில் தகுந்த வாடகைக்குரிய ரசீது கொடுக்கப்படாமல் அதிகமான பணத்திற்கு ரசீது அளிக்கப்படுகின்ற அவல நிலையைப் போக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு அமருகிறேன்.

* டாக்டர் மு.கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, பிற்பட்டோர் நலத்துறை நல்ல முறையில் நடைபெற வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு கோரியுள்ள இந்த மான்யத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் சில கருத்துக்களைக் கூற நான் விரும்புகிறேன்.

இந்த மான்யக் கோரிக்கையின் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருப்பதைப்போல பல ஆண்டுகாலம் இந்த பிற்படுத்தப்பட்டோர் மக்கள் நலனும் அரிசன மக்கள் நலனும் ஒரே அமைச்சரால் கவனிக்கப்பட்டு, அப்படி கவனிக்கப்பட்ட காரணத்தால் இருசாரருடைய நலனும் செம்மையாக கவனிக்கப்படக்கூடிய சூழ்நிலை உருவாகவில்லை என்பதை உணர்ந்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியில் அமர்ந்த பிறகு 1969 ஆம் ஆண்டு மே திங்கள் அரிசன நலத்துறையையும் பிற்பட்டோர் நலத்துறையையும் தனித்தனியாக இயங்க வைக்கவேண்டும் என்ற ஒரு முனைப்பான முடிவு மேற்கொள்ளப்பட்டது. அதுவரையிலே அரிசன நலத்துறையைக் கவனித்து வந்த அமைச்சரவர்கள்தான் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுடைய நலத்துறையையும் கவனித்து வந்தார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியின் ஆட்சிகாலத்திலேகூட இந்த மாமன்றத்தில் காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய உறுப்பினர்கள் பலர் இந்த இரண்டு துறைகளும் ஒழுங்காக இயங்க வேண்டுமென்றால் இவை தனித்தனி துறைகளாக பிரிக்கப்பட்டு அதற்கென தனித்தனிச் செயலாளர்கள், இன்னும் சொல்லப்போனால் தனித் தனியான அமைச்சர்களுடைய பொறுப்பிலே விடப்படவேண்டும் என்ற கருத்தை எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1980 ஜூலை 29]

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் மறைவுக்குப் பிறகு ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்கிற அந்தக் கடமையை நிறைவேற்றி இந்த மாமன்றத்திலே இருந்த உறுப்பினர்களிடத்திலே நான் சில கருத்துக்களைச் சொன்ன போது அப்போதே குறிப்பிட்டேன் என்னுடைய ஆட்சிக்காலத்திலே அதாவது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆட்சிக் காலத்திலே பிற்படுத்தப் பட்ட மக்களுக்காகவும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காகவும் வாதாடவும், போராடவும் நாம் தயாராக இருக்கிறோம், அதே நேரத்தில் முன்னேறிய அல்லது முற்படுத்தப்பட்ட மக்களுடைய உரிமைகளும் அவர்கள் இதுவரையிலே அனுபவித்து வருகின்ற சலுகைகளும் பாதிக்கப்படாமலும் பார்த்துக்கொள்வோம் என்ற அந்த உறுதிமொழியினை இந்த அவையிலே அறிவித்துவிட்டுதான் நான் 1969-ஆம் ஆண்டு முதல்வர் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டேன்.

பொறுப்பு ஏற்றுக் கொண்ட பிறகு, பின் தங்கிய மக்களுக்காக நலக் குழு ஒன்றினை திரு. சட்டநாதன் அவர்களுடைய தலைமையில் உருவாக்கி, அவருடைய பரிந்துரையை அரசின் சார்பிலே பரிசீலித்து, பரிந்துரைகள் முழுவதையும் ஏற்க முடியாவிட்டாலும், எந்த வரையரைக்குள்ளே பரிந்துரைகள் அமைய வேண்டும் என்று கேட்கப்பட்டதோ, அந்த வரையரைக்குள் தரப்பட்ட பரிந்துரைகளை கழக அரசு அன்றைக்கு ஏற்றுக் கொண்டு, அவைகளை நிறைவேற்ற முற்பட்டது. அப்படி முற்பட்டதன் காரணமாகத் தான், இன்றைக்கு நம்முடைய தமிழகத்தில், நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் இங்கே வைத்திருக்கிற கொள்கை விளக்க அறிக்கை ஏட்டில் 7,60,68,000 ரூபாய் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்காக செலவழிக்கப்பட வேண்டிய தொகை என்று குறிப்பிடப்பெற்றிருக்கிறது. எதிலிருந்து 1967-68ல் இருந்து 1,61,40,000 ஆக இருந்த தொகை 1980-81-ல் 7,60,68,000 ஆக எட்டியிருக்கிறது என்று கூறியிருக்கிறார்கள்.

இது திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்தில் ஆறு கோடி ரூபாய் அளவுக்கு உயர்ந்தது என்பதையும், ஆக அது இப்போது 7 கோடியாக உயர்வதற்கு அடித்தளம் அமைத்தது திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி தான் என்பதையும், நம் முடைய நிதியமைச்சரும் அன்றைக்கு பொறுப்பிலிருந்த அந்த அமைச்சரவையிலேதான் இத்தகைய முடிவுகள் மேற் கொள்ளப்பட்டு, பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாய மக்களுக்காக அதிக தொகை ஒதுக்கீடு செய்கிற நற்செயல் நடைபெற்றது என்பதையும் நான் இங்கே நினைவூட்டுவதில் தவறு இல்லை என்று கருதுகிறேன்.

நான் காலையிலேயே காவல் துறை மானியத்தில் பேசுகிற போதே குறிப்பிட்டேன். நம்முடைய தமிழகத்தில் பிற்படுத்தப் பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இருக்கிறார்களே, இவர்கள்தான் இந்துக்களுக்கும், அரிசனங்களுக்கும் மோதல் என்கிற செய்திகளை

1980 ஜூலை 29]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

நாட்டு மக்களுக்கு தந்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஜாதி பிரிவுகளை, ஜாதி உணர்வுகளை, வருணாசிரம உணர்வுகளை உருவாக்கி விட்ட உயர்ந்த சாதிக்காரர்கள் இன்று தாழ்த்தப்பட்டவர்களோடு மோதிக் கொள்வது இல்லை. ஆனால், பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும், தாழ்த்தப்பட்ட அல்லது அரிசன மக்களுக்கும் மத்தியிலேதான் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளை நாம் தமிழகத்தில் அங்கிங்கு எனாதபடி எங்கெங்கும் கண்டு கொண்டிருக்கிறோம். அதை சட்டத்தினால் மாத்திரம், காவல் துறையினுடைய கண்காணிப்பினால் மாத்திரம், அல்லது முன் எச்சரிக்கை நடவடிக்கைகளால் மாத்திரம் தீர்த்து விட முடியுமா என்றால், முடியாது. அதற்கான அணுகு முறைகளை நாம் புதிய சிந்தனையோடு நிச்சயமாக உருவாக்கியாக வேண்டும். அதற்கான பிரச்சாரத்தை செய்ய முற்பட வேண்டும்.

“நீயே பிற்படுத்தப்பட்டவன், பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த நீ, உன்னினும் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களாக கருதிக் கொண்டிருக்கும் மக்களிடையே வம்புக்கு செல்லக் கூடாது, அதே போல் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாய மக்களிடையே அமனிகள் உருவாவதும் முறைதானா?” என்கிற இந்தப் பிரச்சாரத்தை அரசின் சார்பில் அரசு உதவியோடு இந்தமன்றத்தில் இருக்கிற எல்லா உறுப்பினர்களின் ஒத்துழைப்போடு செய்தால் தான் சட்டத்தை விட, காவல் துறையை விட, முன் கூட்டியே எடுக்கப்படுகிற நடவடிக்கையை விட, அல்லது நிகழ்ச்சிகள் நடந்து முடிந்த பிறகு காவல் துறையினர் அதன் மீது போடுகிற வழக்குகளை விட, அது மேலானதாக, சிறந்ததாக இருக்கும் என்ற கருத்தினை எடுத்துக் கூற கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஏனென்றால் இப்பொழுது பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் இடையேதான் எங்கு பார்த்தாலும் மோதல்கள் நடைபெறுகின்றன. இருகாட்டுக்கு செல்கிற பாதையில் பிரச்சினையானாலும் சரி, தெருவுக்குள் அவர்கள் நுழைந்து விட்டார்கள். என்ற சச்சரவு ஆனாலும் சரி, பிற்படுத்தப்பட்ட தாழ்த்தப்பட்ட மக்களிடையேதான் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

எனவே வருணாசிரம தர்மத்திலே துளி அளவேனும் நம்பிக்கை இல்லாத நாம், நாம் என்று ஆளும் கட்சியையும் சேர்த்துக் கொள்வது இவ்விஷயத்தில் தவறு இல்லை என்று கருதுகிறேன். ஆனால் இவற்றில் யாருக்கேனும் மாறுபட்ட கருத்து இருக்குமே யானால் அவர்கள் என்னை மன்னிக் வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தந்தை பெரியாருடைய பேரறிஞர் அண்ணாவினுடைய வழியில் வந்தவர்கள், வர்ணாசிரம தர்மத்தை, நாட்டில் நிலை நாட்டிக் கூடாது என்கிற எண்ணத்திலே வேறுபட முடியாது. வர்ணாசிரம தர்மம் என்கிற நச்சு விதையை விதைத்தவர்கள், ஏதோ சில சாஸ்திர சம்பிரதாயங்களையும் உருவாக்கி விட்டார்கள். அதற்கு தங்களை பலி கொடுத்து விட்ட மக்கள்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1980 ஜூலை 29]

இன்னமும் தங்களுக்குள்ளாகவே அமளியில் ஈடுபட்டு மேலும் மேலும் தாழ்ந்து தாழ்ந்து போய்க்கொண்டே இருக்கிறார்கள். எனவே அந்த சமுதாயத்தை முதலிலே அவர்களை நல்லபடியாக வாழ விடுவதைக் காட்டிலும், அமைதியாக வாழ விட வேண்டும் என்பதிலே நாம் அனைவரும் அக்கரை செலுத்த வேண்டும். அந்த வகையிலேதான் இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே என்னுடைய கருத்துக்களை மிக முக்கியமாக எடுத்துக் கூறுவது என்னுடைய கடமை என்று நான் கருதினேன்.

[மாலை 4-50]

இங்கே தரப்பட்டிருக்கிற பட்டியல்களில் 1966-67-ம் ஆண்டில் குற்றமரபினர் பட்டியிலிருந்து நீக்கப்பட்ட இனத்தவர் மாணவர்களுக்கு ரூ. 13.71 லட்சம் செலவழிக்கப்பட்டு 24,745 மாணவர்கள் உயர்பள்ளிப் படிப்பும், 1,619 மாணவர்கள் கல்லூரிப் படிப்பும் பெற்றார்கள் என்ற பட்டியல் இங்கே தரப்பட்டிருக்கிறது. 1974-75-ல், திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் உயர்பள்ளிப் படிப்பு படித்தவர்கள் எண்ணிக்கை 60,661 என்று வளர்ந்திருப்பதையும் அதற்காக செலவு செய்யப்பட்ட தொகை 35.66 லட்சம் ரூபாய் என்ற அளவிற்கு உயர்ந்திருப்பதை நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அளித்துள்ள இந்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பே நமக்கு எடுத்துக் காட்டுகிறது. அதே குறிப்பில் 1978-79 ஆம் ஆண்டு கணக்கைப் பார்த்தால் 31 லட்சம் ரூபாய் என்ற அளவிற்குக் குறைந்து விடுகிறது. 1976-77 ஆம் ஆண்டு கணக்கைப் பார்த்தால் கூட 60,000 மாணவர் எண்ணிக்கை 57,000 ஆகக் குறைகிறது. 35.66 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்யப்பட்ட தொகை 33.65 லட்சம் ரூபாயாக 1976-77-ல் குறைந்து விடத் தொடங்குகிறது.

அதேபோல் பிற்பட்ட வகுப்பினர் 1966-67-ல் உயர்பள்ளிப் படிப்பு படித்த மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 10,306. கல்லூரிப் படிப்பு பெற்ற மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 21,099. அவர்களுக்காகச் செலவழிக்கப்பட்ட தொகை 82.90 லட்சம் ரூபாய். 1966-67-ல் செலவழிக்கப்பட்டதற்கு மேலாக திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு என்று தனி அமைப்பு, தனி நிர்வாகம், தனி அமைச்சர் இவைகள் எல்லாம் உருவாக்கப்பட்ட பிறகு 1975-76-ல் 10,356 லிருந்து உயர்நிலைப் பள்ளிப் படிப்பு மாணவர்கள், 90,620 என்றும் கல்லூரிப் படிப்பு பெற்றவர்கள் 21,000-ல் இருந்து 71,433 என்று உயர்ந்தும் 82 லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டதற்கு மாறாக 317 லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டதும் நீங்கள் வைத்திருக்கிற கொள்கை விளக்கக் குறிப்பே காட்டுகிறது.

ஆனால் இன்றைக்கு 1976-77-ல் அது குறையத் தொடங்கி 295 லட்சமாகி, இப்போது 264 லட்சம் ரூபாய் என்ற அளவிற்குக் குறைந்திருக்கிறது. 1977-78, 1978-79-ல் ஓரளவு குறைந்ததற்குக்

1980 ஜூலை 29]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

காரணம் காட்டினாலும் 1976-77ல் 317 லட்சம் என்றிருந்தது 295 லட்சமாக ஏன் குறைந்தது என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

எனவே பிற்பட்டோர் நலனில் நாம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டிய அக்கரை போதுமான அளவு எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லையோ என்பதைத்தான் இது காட்டுகிறது.

அதேபோல் பிற்பட்ட மாணவர்களுக்கான விடுதிகள் 1966-67-ல் 11 ஆக இருந்தது இன்று 261 விடுதிகளாக மாறியிருக்கிறது என்றாலும் நமது நண்பர் திரு. ஆண்டித் தேவர் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியதுபோல் குற்ற மரபினர் பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட இனத்தவருக்கு அம்மாணவர்கள் எண்ணிக்கை 1966-67-ல் 3,619 என்றிருந்தது இன்றைக்கு 5,369 என்றிருக்கிறதே யல்லாமல் பெருமளவு அது உயர்ந்துவிடவில்லை.

அதேபோல் பிற்பட்ட மாணவர்களின் விடுதிகளில் மாணவர் எண்ணிக்கை 1967-ல் 979 என்றிருந்தது 1975-76-ல் 12,060 என்று உயர்ந்து 1978-79-ல் 14,565 ஆக உயர்ந்து 1979-80-ல் 15,538 ஆக உயர்ந்திருந்தாலும் அது போதுமான அளவிற்கு விகிதாசார உயர்வு அல்ல என்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அதற்கான முயற்சிகளை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பிற்பட்ட மக்கள் பிரச்சினை இந்த கொள்கை விளக்க அறிக்கையில் இடம் பெறவில்லை என்றாலும் அதைப் பற்றி பரிசீலிக்க வேண்டியது இந்த அரசுக்குரிய கடமை என்பதையும் நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

பிற்பட்டோர் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக இடம் ஒதுக்கப் படுவது, ஏற்கனவே தமிழகத்தில் குறிப்பாக நீதிக் கட்சிக் காலத்தில் விவாதிக்கப்பட்டு திரு. முத்தையா முதலியார் அவர்கள் பொறுப்பில் இருந்த காலத்தில் கம்யூனல் ஜி.ஓ. அறிமுகப் படுத்தப்பட்டு அந்த கம்யூனல் ஜி.ஓ. அரசியலமைப்புச் சட்டம் உருவான பிறகு அந்த அரசியலமைப்பு சட்டத்தை உருவாக்குவதற்கு யார் யார் ஒத்துழைத்தார்களோ அவர்களே தமிழ்நாட்டிற்கு திரும்பி கம்யூனல் ஜி.ஓ. கூடாது என்று நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று உயர்நீதிமன்றத்தில் அவர்கள் வெற்றி பெற்று, இப்படி வெற்றி பெற்ற போது சட்ட மன்றத்தில் இருந்த காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்கள் கூட அன்றிருந்த காங்கிரஸ் அரசைப் பார்த்து—அப்போது இணைந்திருந்த மாநிலங்கள்—மதராஸ் ப்ராவினஸ் என்றளவில் இருந்த அந்தக் காலக் கட்டத்தில் இங்கிருந்த காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் கூட கம்யூனல் ஜி.ஓ. ஹைகோர்ட்டில் அடிப்பட்டுப் போய் விட்டது, பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு பேராபத்து விளைவிக்கக் கூடிய ஒன்றாகும் என்று கூறினார்கள்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1980 ஜூலை 26]

எனவே, கம்யூனல் ஜீ.ஓ. வை காப்பாற்றக் கூடிய பொறுப்பை இந்த அரசு ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று அன்றைக்கு இருந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எல்லாம் எடுத்து வாதாடி, அன்றைக்கு இருந்த அரசு உயர்நீதி மன்றம் அளித்த பாதகமான தீர்ப்பை எதிர்த்து, உச்சநீதி மன்றத்திற்குச் சென்று, உச்சநீதி மன்றமும் பாதகமான தீர்ப்பை அளித்த பிறகு, தந்தை பெரியார், பேரறிஞர் அண்ணா ஆகியோர் பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் நேரடியாக இல்லாவிட்டாலும், தங்களுடைய கருத்தை, அரசியல் செல்வாக்கால் எடுத்துச் சொல்லக் கூடிய வகையிலே இந்த வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவம் மிக மிக முக்கியமானது என்பதை அறிந்தார்கள். ஏனென்றால், கரை ஏற்றப்பட வேண்டிய மக்கள், இன்றைக்கு பாதாளத்திலே உள்ள பிற்பட்ட மக்களுக்கு, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு இது ஒரு வரப் பிரசாதமாக அமைந்து இருக்கிறது. இந்த கம்யூனல் ஜீ.ஓ. வில் கைவைக்கப்பட்டு, அழிக்கப்படுமானால், இவர்கள் காலாகாலத்திற்கு தலை தூக்க முடியாது என்பதை உணர்ந்து போராட்டத்திலே பெரியார் அவர்களும், அண்ணா அவர்களும் அன்றைக்கு ஈடுபட்டார்கள். தமிழகத்தின் கொந்தளிப்பை அன்றைக்கு இந்தியாவிலுடைய பிரதமராக இருந்த பண்டித நேரு பெருமான் அவர்களுக்கு எடுத்துக் காட்டி, நேரு அவர்கள் அரசியல் சட்டத்திலோ முதல் தடவையாக கொண்டு வந்த முதல் திருத்தமே, இந்த பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்குச் சாதகமாக கொண்டுவந்த திருத்தம் தான். இந்த திருத்தத்தின்படி, எஜுகேஷனலி அண்டு சோஷலி பேக்வர்ட் என்று அந்த வார்த்தைகள் இடம் பெற்று, கல்வித் துறையிலும், சமுதாயத் துறையிலும் பின் தங்கிய மக்கள் என்ற அடிப்படையிலே திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டது.

இந்தத் திருத்தத்திற்குச் சாதகமாக அப்போது இருந்த அரசு பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் இட ஒதுக்கீடு செய்வதற்காக தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு 16 சதவீதம் அதாவது கல்லூரிகளிலோ அல்லது வேலை வாய்ப்புகளிலோ 100 இடங்கள் இருந்தால், அதிலே 16 இடங்கள் அரிசன மக்களுக்கு என்றும், 25 இடங்கள் பின் தங்கிய நிலையிலுள்ள பிற்பட்ட மக்களுக்கு என்றும், மீதமுள்ள 59 இடங்கள் ஒபன் காம்ப்டிஷன் என்ற முறையில் அதிலே எல்லோரும் போட்டியிடக் கூடிய முறையிலே, அதாவது பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும், மற்றவர்களும், போட்டியிடலாம் என்ற அளவில் அரிசனங்களுக்கு 16 சதவீதம், பின் தங்கிய மக்களுக்கு 25 சதவீதம், ஒபன் காம்ப்டிஷன் அதாவது எல்லோரும் போட்டியிடுகின்ற அளவிற்கு 59 சதவீதம் என்றும் செய்யப்பட்டது.

அதற்குப் பிறகு, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு, தங்களையும் பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயமாக சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சிறு சிறு பிரிவினர் வேண்டுகோள் விடுத்த முறையில், அவர்களையும் சேர்க்கப்பட வேண்டுமென்ற முறையிலே, பிற்படுத்தப்பட்டோர்

1980 ஜூலை 29] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

தாழ்த்தப்பட்டோர் சதவிகிதத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்று கருதி, சட்டநாதன் சிபார்சையும் மனதிலே வைத்துக் கொண்டு, கழக ஆட்சியில் அரிசனங்களுக்கு இருந்த 16 சதவிகிதத்தை 18 சதவிகிதமாக உயர்த்தினோம். அதேபோல், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு 25 சதவிகிதம் என்றிருந்ததை 31 சதவிகிதமாக உயர்த்தினோம். ஒப்பன் காம்ப்டிஷன் 51 சதவிகிதம் என்று நிர்ணயித்து அறிவித்தோம். அது நடைமுறையிலே செய்மையாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது.

கடந்த ஆண்டு அண்ணா தி.மு.க. ஆட்சியில் திடீரென்று ஒரு பெரிய கல்லைத் தூக்கிப் போடுவதுபோல், 9,000 வருமான வரம்பு கட்டப்பட்டு, "எகனாமிகலி போக்வர்ட்" என்று அதாவது பொருளாதாரத்திலே பலவீனமாக இருக்கின்றவர்கள் தான் பிற்படுத்தப்பட்டோராக கருதப்பட வேண்டுமென்ற முறையிலே இந்த வருமான வரம்பைக் கொண்டு வந்தார்கள். ஏற்கனவே இருந்த 31 சதவிகித இட ஒதுக்கீட்டில், இந்த 9,000 ரூபாய்க்கு கீழே வருமானம் ரெக் கூடியவர்கள் தான் இடம் பெறுவார்கள், மற்றவர்கள் எல்லாம் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களாக கருதப்பட மாட்டார்கள் என்றும், அவர்கள் ஏற்கனவே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த 51 சதவிகித இட ஒதுக்கீட்டிலே தான் போட்டியிட வேண்டுமென்றும், அந்த அடிப்படையிலே ஒரு உத்தரவு வந்தது. அதை எதிர்த்து நாடெங்கும் கட்சி சார்பற்ற முறையிலே எல்லோரும் வாதாடினார்கள், போராடினார்கள், திராவிடர் கழகம் போராட்டம் நடத்தியது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மாநாடுகளைக் கூட்டி, தீர்மானங்களைப் போட்டது. போராட்டம் நடத்துவதற்கும் முன் வந்தது. அந்த நேரத்திலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே எடுத்து வைத்த கருத்தை நான் நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு, பிற்பட்டோர் நலனைக் கவனிக்கின்ற நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு இங்கே கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[மாலை 5-00]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அவையின் அனுமதியோடு இந்த மானியத்தைப் பற்றிய விவாதம் மேலும் சிறிது நேரம் நீடிக்கும்.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி: பொருளாதாரத் துறையில் பலகீனப் பட்டிருக்கின்ற மக்களுக்குச் சலுகைகளை அல்லது இட ஒதுக்கீடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்பதிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு எந்த விதமான கருத்து மாறுபாடும் இல்லை. எனவே தான் கழகத்தின் சார்பில் அன்றைக்கே மிகத் தெளிவாக எடுத்து வைக்கப்பட்டது. 31 சதவிகிதம் பின் தங்கிய மக்களுக்கு அப்படியே இருக்கட்டும். அதிலே கை வைக்காதீர்கள். 18 சதவிகிதம் அரிசன மக்களுக்கு அப்படியே இருக்கட்டும், அதிலும் கை வைக்காதீர்கள். ஒப்பன் காம்ப்டிஷன் எல்லோரும் போட்டி

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1980 ஜூலை 29]

யிடக்கூடிய 51 சதவிகிதம் இருக்கிறதே அந்த 51 சதவிகிதத்தில் 10 சதவிகிதம் அல்லது 15 சதவிகிதம் தேவைப்பட்டால் 20 சதவிகிதம் கூட 'எகானாமிகலி பாக்வர்டு—பொருளாதாரத் துறையில் பலகீனமாக இருக்கக்கூடிய மக்களுக்கு, அவர்கள் முற்பட்ட மக்களாக இருந்தாலும், பிற்பட்ட தாழ்த்தப்பட்ட மக்களாக இருந்தாலும்—வெளிப்படையாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், பிராமணர்களாக இருந்தாலும், முதலியார்கள், செட்டியார்கள், பிள்ளைமார்களாக இருந்தாலும் பொருளாதாரத்தில் பலகீனமாக உள்ளவர்களுக்கு அந்த 51 சதவிகிதத்தில் 10 அல்லது 15 அல்லது 20 சதவிகிதம் தனியாக ஒதுக்கிக் கொடுத்து விடுங்கள் என்ற கருத்து கழகத்தின் சார்பில் வைக்கப்பட்டது. நாடு கொந்தளிப்புக்கு ஆளாகியிருக்கிறது என்பதை உணர்ந்த பிறகு, இன்னும் சொல்லப் போனால் நாடாளுமன்றத் தேர்தலுக்குப் பிறகு முதலமைச்சர் அவர்கள், ஒன்பதாயிரம் ரூபாய் வருமான வரம்பு சரிதான் என்று வாதிட்ட நிதியமைச்சர் நாவலர் போன்றவர்களும் மற்றவர்களும் இணக்கம் தெரிவித்து எடுத்து வைக்கப்பட்ட கோரிக்கையைக் கவனிக்க முன் வந்தார்கள்.

அப்படியே 'ஸ்டேட்ஸ்கோ'வை விட்டு விட்டார்களா என்றால் இல்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எடுத்துச் சொன்ன கருத்தையாவது ஏற்றுக் கொண்டு 51 சதவிகிதத்தில் பொருளாதாரத்தில் பலகீனமாக இருக்கின்ற முற்பட்டோரும் பலன் அனுபவிக்கத் தக்க அளவு 51 சதவிகிதத்தில் 10 அல்லது 15 அல்லது 20 சதவிகிதம் பொருளாதாரத்தில் பலகீனமாக உள்ளவர்களுக்கு ஒதுக்கினார்களா என்றால் அதுவும் இல்லை. 31 சதவிகிதம் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கு வருமான வரம்பைக் கொண்டு வந்த அண்ணா தி.மு.க. ஆட்சியாளர்கள் 31 சதவிகிதந்தானே கேட்கிறீர்கள், மறுபடியும் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லி 50 சதவிகிதம் என்று தாராளமாக பிற்பட்ட மக்களுக்கு என்று தந்தார்கள்.

நான் கேட்பதெல்லாம் நீங்கள் வாதிட்டீர்களே, முதலமைச்சரிலிருந்து இந்த அமைச்சரவையில் இருக்கும் அத்தனை அமைச்சர்களும், பொதுச் செயலாளர் நாவலர் அவர்களும் வாதிட்டு வந்தீர்களே, பொருளாதாரத்தில் பலகீனப்பட்ட முற்பட்ட மக்கள் என்னாவது என்று கேட்டீர்களே—திடீரென்று உங்கள் உத்தரவை வாபஸ் பெற்றுக் கொண்டு அறிவிப்புச் செய்தீர்கள். பொருளாதாரத்தில் பலகீனப்பட்ட பிற்பட்ட மக்கள் அல்லது தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் அல்லது முற்பட்ட மக்கள் என்ன ஆவார்கள்? அதை மறந்து விட்டீர்களே, என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்? அவர்கள் அப்படியே திரிசங்கு சொர்க்கத்தில் நிற்கப் போகிறார்களா? பிற்பட்டோர் நல அமைச்சர் அவர்கள் முற்பட்ட மக்கள் நலமையும் கவனிக்க வேண்டிய சூழ்நிலையில் உள்ளவர்கள். முற்பட்டோரில் குறிப்பாக பொருளாதாரத்தில் பலகீனமாக இருக்கும் பகுதியினர் பலன் பெற என்ன நடவடிக்கை?

1980 ஜூலை 29] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

நாங்கள் போராடினோம், ஆத்திரப்பட்டு, கோபப்பட்டு 31 சதவிகிதம் கேட்கிறீர்களா, இந்தா, 50 சதவிகிதம் பிடியுங்கள் என்று கூறி விட்டீர்கள்! இது எல்லா மக்களையும் திருப்திப்படுத்துமா என்று எண்ணிப் பார்த்து முடிவுகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த அளவோடு அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பிற்பட்டோர் நலன் குறித்து, இங்கே கொண்டு வரப்பட்ட மான்யக் கோரிக்கையின் மீது விவாதங்கள் நடத்திய மன்ற உறுப்பினர்கள் இந்தத் துறை மேலும் மேம்பாடு எய்துவதற்கான பல்வேறு சீரிய கருத்துக்களை வழங்கியிருக்கிறார்கள். அத்தனை பேருக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

பிற்பட்டவர்கள் நலன் நாளுக்கு நாள், ஆண்டுக்கு ஆண்டு மிகச் சிறப்பான முறையில் கவனிக்கப்பட வேண்டுமென்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையில்தான் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டு வருகின்றன என்பதை மன்ற உறுப்பினர்கள் பலரும் தெரிவித்தார்கள். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போன்று இந்தத் துறை ஆண்டுக்கு ஆண்டு கவனிக்கப்பட்டு வரும் தன்மையை நன்றாகக் காண்கிறோம்.

1971-72 ஆம் ஆண்டிற்கு முன்பாக இரண்டு மானியக் கோரிக்கைகளும் ஒன்றாக இருந்தன. அமைச்சரும் ஒருவரே இருந்தார். 1971-72 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இரண்டிற்கும் தனித்தனி மானியக் கோரிக்கைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டு தனித்தனி அமைச்சர்களாக இருக்கக்கூடிய தன்மை, தனி கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டுமென்ற முறையிலே தான் அவ்வாறு ஏற்படுத்தப்பட்டு, அந்த நோக்கம் ஓரளவுக்கு நிறைவேறி வந்திருக்கிறது என்பதை ஏற்றுக் கொள்கிறோம்.

மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னது மாதிரி, 1967-68 ஆம் ஆண்டிலே 1,61,40,000 ஆக இருந்த மானியத் தொகை ஆண்டு தோறும் வளர்ந்து 1980-81-ல் 7,60,68,000 என்ற அளவுக்கு வளர்ந்திருக்கிற நிலைமை இருக்கின்ற நிதி நெருக்கடியினுடைய அளவில் இந்த அளவுக்குத்தான் ஒதுக்கித் தரமுடியும் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. இந்தத் தொகை இந்தத் துறைக்கு போதுமா என்றால் போதாதுதான், தேவையா என்று கேட்டால் தேவை தான். ஆனால் முடிந்தது அவ்வளவுதான் என்ற வகையிலே 7,60,68,000 ரூபாய் ஒதுக்கித் தந்திருக்கிறோம்.

பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த ஒருவர் அமைச்சராக இருப்பது மிக மிக நல்லது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் பலராமன் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். அதிலே

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1980 ஜூலை 29]

எனக்கு ஒன்றும் ஆட்சேபணை இல்லை. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பார்த்து ஒரு பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த ஒருவரிடம், இந்தத் துறையை ஒதுக்கித் தந்தாலும் அதிலே எனக்கு ஒன்றும் மறுப்போ வெறுப்போ கிடையாது. ஆனால் என்னிடத்திலே ஒப்படைத்து இருக்கிறார்கள். பிற்பட்டோர் நலன், தாழ்த்தப்பட்டோர் நலன் ஆகியவற்றிலேதான் நான் என்னுடைய 45 ஆண்டுக்கால பொதுவாழ்விலே ஈடுபட்டு மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் மற்றவர்களோடு இணைந்து டனியாற்றி வந்திருக்கிறோம். ஆகவே நான் எந்த வகுப்பிலே பிறந்தேன் என்பதைவிட எந்த வகுப்பினருக்காக என்னுடைய நேரம், நினைப்பு, உழைப்பு எல்லாம் பயன்பட்டு வருகின்றன என்பதைக் காணுகிறபோது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் யாருக்கும் என்னைப் பற்றி ஐயப்பாடு ஏற்பட வேண்டாம் என்பதற்காகத்தான் இந்த முகவுரையை நான் தருகிறேன்.

மற்றொன்று, இதிலே ஒன்றும் கேடு ஏற்படாது, என்னிடத்திலே இருப்பதன் காரணமாக அநியாயம் நிகழாது என்பதை மட்டும் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதிலே ஒரு நன்மை ஏற்படக்கூடும். பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த ஒருவர் இந்தத் துறைக்கு இருப்பதன் மூலம் அவர் எந்த வகுப்பைச் சேர்ந்தவராக இருக்கிறாரோ அந்த வகுப்பைத்தான் அவர் கவனித்தார் மற்றைய வகுப்புகளை எல்லாம் புறக்கணித்து விட்டார் என்ற கெட்ட பெயர் என்னிடத்தில் இருப்பதன் காரணமாக வராமல் எல்லா பிற்பட்ட வகுப்பினரையும் ஒரு சேர ஒத்த தன்மையில் பார்ப்பதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே இதனுடைய நலன்கள் ஆண்டுக்காண்டு ஓரளவுக்கு பெருக்கப்பட்டுத்தான் வருகிறது. நிதி ஒதுக்கீடு ஓரளவுக்கு அதிகப்படுத்தப்பட வேண்டுமென்பதை நான் உணர்கிறேன். ஆனாலும் இதனுடைய மாணவர்களும், அவர்கள் பலன்களைப் பெறுகின்ற தன்மைகளும் ஆண்டுக்காண்டு வளர்ந்து கொண்டதான் வருகிறது.

1948ஆம் ஆண்டிலே ஒரு லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டு 609 மாணவர்கள் பலன் பெற்றார்கள் என்ற நிலையிலிருந்து ஆண்டுக்காண்டு அது வளர்வேண்டும் என்ற முறையிலே அது வளர்ந்து இப்போது 1978-79-இல் 2 கோடியே 96 லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கப்படுகின்ற அளவுக்கு வந்து 3 லட்சத்து 57 ஆயிரத்து 505 மாணவர்கள் பலன் பெறுகின்ற அளவுக்கு உதவித் தொகைகளையும் மற்றவைகளையும் பெறுகின்ற அளவுக்கு மாணவர்களைப் பொறுத்தும் நிலைமை வளர்ந்து வந்திருக்கிறது. இது இன்னும் வளர வேண்டுமென்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன்.

பிற்பட்ட மாணவர்களுக்கான விடுதிகளின் எண்ணிக்கை மாணவர்களின் எண்ணிக்கை குற்ற மரபினர் பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட இனத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கான விடுதிகள்

1980 ஜூலை 29] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

மாணவர்களின் எண்ணிக்கை ஆகியவை ஓரளவுக்கு ஆண்டுக் காண்டு வளர்ந்து கொண்டு வருகிறது என்ற பட்டியலையும் நான் குறிப்பிட்டுக் காட்டியிருக்கிறேன். ஓரளவுக்கு வளர்ந்து வருகிறது. இன்னும் கொஞ்சம் நிதி ஒதுக்கம் அதிகமாக இருக்க வேண்டுமென்பதை நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன். புத்தக வடிவிலே நாம் தருகின்ற முயற்சியின் காரணமாக தமிழ்நாடு பாடநூல் நிறுவனத்தின் சார்பாக ஒரு தொகை அவர்களுக்குப் போய்ச் சேருகின்ற அளவுக்கு ஒரு சில லட்சம் ரூபாய் அவர்களுக்கு செலவழிக்கின்ற நிலைமை ஏற்பட்டு இருக்கிறது.

1975-76 ஆம் ஆண்டிலே பிற்பட்ட மாணவர்களுக்கான விடுதிகள் 196 ஆக இருந்தது என்றால் இப்போது 261 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. அதைப் போன்றே மாணவர்களுடைய எண்ணிக்கை 1975-76 ஆம் ஆண்டிலே 12 ஆயிரத்து 60 ஆக இருந்தது 15,538 என்ற அளவுக்கு வந்திருக்கிறது. குற்ற மரபினர் பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட இனத்தவர்களைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கான விடுதிகள் 53 ஆக இருந்தது, 60 விடுதிகள் என்ற அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது. மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 5069 ஆக இருந்தது, 5,369 என்று ஏறி இருக்கிறது. ஆனாலும்கூட ஓரளவிற்கு மெள்ள மெள்ள ஏறிக்கொண்டே வந்திருக்கிறது. இந்த ஆண்டு 36 விடுதிகள் திறப்பதற்கான வழிவகைகளைச் செய்து வருகிறோம். அதற்கான இடம் மற்றவற்றை நாம் ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். அந்த 36-ல் 34 பிற்பட்ட மாணவர்களுக்கும் 2 குற்ற மரபினர் பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட மாணவர்களுக்காகவும் திறக்கப் போகிறோம். வருமான உச்ச வரம்பு 2,500க்கு கீழே உள்ளவர்களுக்கு மட்டும் தான் உண்டு என்று வைத்திருக்கிறோம். அதை உயர்த்த வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் வரதராஜன், அம்பிகாபதி ஆகியோர் குறிப்பிட்டார்கள்.

[மாலை 5.10]

ஆக, இந்த உச்சவரம்பிற்குக் கீழே இருக்கின்ற மக்களுடைய வகுப்பினருடைய மாணவர்களுக்கே போதுமான வசதி இன்னும் செய்யப்படவில்லை இப்பொழுதே, 2,500 என்ற உச்சவரம்புக்குக் கீழே வருகின்ற மாணவர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் எல்லா இடங்களிலும் விடுதிவைக்க வாய்ப்பு வசதி ஏற்படும் சூழ்நிலை இல்லை. ஆகவே, இந்த அளவிற்குக் குறைந்து இருக்கின்றவர்களின் தன்மைகளை நாம் நிறைவேற்றி விட்டால் இந்த உச்சவரம்புக் கட்டத்தை தாக்குவதற்கான வாய்ப்பு இருக்கும். 5,000 என்று ஆக்கினால் எண்ணிக்கை அதிகமாகிவிடும். 2,500 என்ற உச்ச வரம்புக்குக்கீழே இருப்பவர்களே இன்னும் விடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பலயிடங்களில் விடுதி திறக்க வேண்டியிருக்கிறது அவர்களே இன்னும் வசதி பெற முடியாமல் இருக்கிறார்கள். நிதி வசதிகளின் அடிப்படையில் 36 விடுதிகளை இந்த ஆண்டில்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1980 ஜூலை 29]

திறக்க முடியும் என்றால், 2,500 ரூபாய் உச்சவரம்பிற்கு கீழே உள்ள அத்தனை பேர்களுக்கும் நிறைந்து விடுகிறதா என்று கேட்டால் இல்லை. அப்படிப்பட்ட நிலை ஏற்பட்டால் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொல்வதைப் போல நான்காயிரம், ஐந்தாயிரம் என்று தூக்குவதன் மூலம் அதிகமானவர்கள் வசதிகளைப் பெற முடியும்.

பிற்பட்ட வகுப்பினர்களாக விளங்குகின்ற சலவைத் தொழிலாளி, முடி திருத்துவோர், போயர்கள் ஆகியவர்கள் அதிகமாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டுக் காட்டினார்கள். பிற்பட்டோர்கள் வகுப்பில் சேர்க்க வேண்டுமென்று பல வகுப்பினர்களும் கோரிக்கைகளைத் தந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். எடுத்த எடுப்பிலேயே அத்தனை பேர்களையும் சேர்ப்பதன் மூலம், பிற்பட்ட வகுப்பினருக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள சலுகைகள், ஏராளமானவர்களுக்குப் பரவலாகச் சென்று விட்டால், யாருக்கு இதன் நன்மைகள் போக வேண்டுமென்று எண்ணுகிறோமோ அது அதிகமாகப் போவதற்கு வழிவகை ஏற்படாது. ஆகவே, இதைப்பற்றி உன்னிப்பாகக் கவனிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் கூறிய மாதிரி பிற்பட்டோர் நலனை ஆராய்ந்து அறிக்கை தருவதற்காக திரு. சட்டநாதன் ருழு அமைக்கப்பட்டது. அவர்களும் அதைப்பற்றி ஆராய்ந்து அறிக்கை தந்தார்கள். அதில் சில பல பரிந்துரைகள் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன; வேறு பல பரிந்துரைகளை நிதி நெருக்கடி மற்ற சூழ்நிலைகளின் காரணமாக நிறைவேற்றுவதைப்பற்றி ஆய்வு செய்ய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

இப்பொழுது பல வகுப்பினர்கள் தங்களைப் பிற்பட்டோர் பட்டியலில் சேர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் பல பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் தங்களைத் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பில் சேர்க்க வேண்டுமென்று விண்ணப்பங்களைத் தந்து இருக்கிறார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பில் ஒரு வகுப்பினரைச் சேர்க்க வேண்டுமென்றால் மத்திய அரசுதான் சேர்க்கவேண்டும். அவர்கள்தான் இதற்கான உதவித் தொகை, மற்றவைகளைக் கொடுக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

பிற்பட்டோர் வகுப்பில் சேர்ப்பது நம்மிடத்திலே இருந்தாலும் கூட அவர்களுடைய நலன்களைக் கவனிக்கின்ற பொறுப்பும் நம்மிடத்திலே இருக்கிறது. இதை ஆராய்வதற்காக பிற்பட்டோர் நலத் துறை இயக்குநர் தலைமையில் குழு அமைக்கப்பட்டு, ஆராயும்படி சொன்னோம். அவர்கள் தங்களுடைய ஆய்ச்சியைத் தருவதற்கு முன்பாக, இப்பொழுது முழு

1980 ஜூலை 29] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

விவரங்களும் கிடைக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. பலபேர் தங்களைப் பிற்பட்டோர் வகுப்பில் சேர்க்க வேண்டுமென்று சொல்லி வருகிறார்கள். எனவே, அதற்கான முழு விவரங்களும் வேண்டும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சிதம்பரம் அவர்கள் கூட நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டியார், நகரத்துச் செட்டியார் ஆகியோரை இதில் இணைக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அதேபோல் பலரும் பல கோரிக்கைகளைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பிராமணர்கள் மாநாட்டில் கூட ஒரு தீர்மானம் போட்டிருக்கிறார்கள். எங்களையும் பிற்பட்டோர் வகுப்பில் சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள் என்று அவர்களும் ஒரு தீர்மானம் போட்டுக் கொடுத்துருக்கிறார்கள். ஆகவே, பிற்பட்டோர் வகுப்பில் யார் யாரைச் சேர்க்க வேண்டுமென்று நாமே முடிவெடுப்பதைவிட அதைப் பற்றி ஒரு குழு ஆராய்வது நல்லது என்று நினைக்கிறோம். அடுத்த ஆண்டு சென்சஸ் எடுக்கப்பட இருக்கிறது. மக்கள் எண்ணிக்கை எடுக்கப்பட இருக்கிறது. அப்பொழுது மக்களின் முழுத் தன்மை, அவர்களின் கல்வி நிலை, பொருளாதார நிலை, சமுதாயத்தில் இருக்கக் கூடிய நிலை போன்ற முழு விவரங்கள் அத்தனையும் இந்தக் குழுவோடு சேர்த்து எடுக்கின்ற நிலை இருந்தால், அதற்குப் பிறகு ஆராய்ந்து, உண்மையாகவே பிற்பட்டோர் வகுப்பில் சேர்க்கப்பட வேண்டியவர்கள் யார் என்று நிர்ணயிப்பதற்குத் தெளிவான முடிவு ஏற்படும் என்பதால், இப்பொழுது எந்த முடிவும் எடுக்காமல், சென்சஸினுடைய கணக்கு, இந்த விவரங்களை அறிந்த பிறகு, இங்கே வைத்திருக்கின்ற விண்ணப்பங்களை ஆராய்ந்து தக்க முடிவெடுக்கலாம் என்று எண்ணியிருக்கிறோம்.

பிற்பட்டோர் நலனைக் கவனிப்பதற்கு அரசு இப்பொழுது பல்வேறு தன்மைகளில், முடி திருத்துவோர், சலவைத் தொழிலாளி, மற்றும் போயர்கள் ஆகியோர்களை முன்னேற்ற வேண்டுமென்றும், அவர்களின் வாழ்க்கை வசதிகளை உயர்த்த வேண்டுமென்றும், தனியாக அவர்களைக் கவனக்க வேண்டுமென்றும் சொன்னார்கள். அதற்காக இந்த அரசு எண்ணிக் கொண்டிருப்பது என்னவென்றால், “பிற்பட்டோர் நல வளர்ச்சி வாரியம்”. Backward Class Welfare Development Corporation ஏற்படுத்தி அதற்கு ஒரு தொகையை அரசு மூலதனமாக ஒப்படைத்து, அதாவது ‘ஆதரைஸ்ட் கேபிடல்’ தந்து, நான்காண்டுக் காலத்தில் கணிசமான தொகை வருமளவிற்கு வைத்து, பிற்பட்டோரில் மிக நலிந்தவர்களாக இருப்பவர்கள் தொழில் நடத்த உதவி செய்யவும், தொழில்துறையில் மேம்படுத்தவும் வேண்டுமென்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த “பிற்பட்டோர் நல வளர்ச்சி வாரியம்” அதற்குப் பயன்படும் என்ற நிலையில் அதை ஏற்படுத்த இந்த அரசு இப்பொழுது திட்டமிட்டிருக்கிறது.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1980 ஜூலை 29]

அதற்கான முயற்சிகளை நாளடைவிலே இந்த அரசு மேற்கொள்ளும் என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்ளவிரும்புகிறேன். அதற்கு ஓரளவுக்கு ஒப்பிய மூலதனம் (ஆத்தரைஸ்ட் காப்பிட்டல்) ஒதுக்கியதற்குப் பிறகு, தொழில் துறை, கூட்டுறவுத்துறை, மற்றும் பிற்பட்டோர் நலத்துறை அலுவலர்களை அதிலே ஈடுபடுத்தி, அலுவல் சார்பற்றவர்களையும் அந்த வாரியத்திலே இடம் பெறச் செய்து, அவர்களுடைய பரிந்துரைகளை, மற்றவைகளை, நடைமுறைப் படுத்தும் முயற்சிகளை இந்த அரசு மேற்கொள்ளும் என்பதை நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பிற்பட்டோர் நலங்கள் கவனிக்கப்பட வேண்டுமென்று, மக்களுடைய எண்ணிக்கை கணக்கினுடைய அடிப்படையிலே, அவர்களுக்கு இடம் ஒதுக்கீடு செய்யும் முறையை இந்த அரசு நீண்ட நெடுங்காலமாகக் கடைபிடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. தமிழகம், நீண்ட நெடுங்காலமாக, ஒரு சமுதாய நீதியை வழங்கி வருகிறது என்பதை மிக நன்றாக எல்லோரும் அறிவார்கள். அந்தச் சமுதாய நீதி வழங்கப்பட வேண்டுமென்ற கருத்து நீதிக் கட்சியினரால் துவக்கப்பட்டு, அதற்காக தந்தை பெரியார் அவர்களும் மற்றவர்களும் அந்தக் காலத்திலிருந்து வாதாடி, அதை நடைமுறைப்படுத்த முயற்சிகள் எடுத்து, முன்னால் அமைச்சராக இருந்த திரு. முத்தையா அவர்கள் அதற்காக ஒரு அரசாணை வழங்கி, தற்பொழுது நீதி வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

இப்பொழுது மத்திய அரசைப் பொறுத்தவரையிலும் பல்வேறு மாகாணங்களைப் பொறுத்த மட்டிலும் அவர்கள் பாக்வார்ட் கிளாஸ், மற்றைய பொது என்று இரண்டு பிரிவாகத் தான் வைத்திருக்கிறார்கள். நீண்ட நெடுங்காலமாக, பல மாநிலங்களிலே 2 தட்டுகள்தான் வைத்திருக்கிறார்கள். குறிப்பிட்ட, சில மாநிலங்களிலேதான் 3 தட்டுகள் வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், மத்திய அரசு 2 தட்டுகள்தான் வைத்திருக்கிறது. தாழ்த்தப்பட்டவர்களையும் பழங்குடி மக்களையும் தான் மத்திய அரசு பாக்வார்ட் கிளாஸ் என்று வைத்திருக்கிறது. நாம் பிற்பட்டோர் என்று கருதுகிற வகுப்பினரையும் மற்றவர்களையும் முற்போக்கு வகுப்பினராகத்தான் மத்திய அரசு கருதி வருகிறது. நாம் கூட அடிக்கடி வற்புறுத்தி வருகிறோம் மத்திய அரசு, தமிழகம் பின்பற்றுகிற சமுதாய நீதிமுறைக்கு ஒத்த வகையில், 3 தட்டுகளாக, தாழ்த்தப்பட்ட, பழங்குடி மக்களுக்குத் தனிச் சலுகைகளும், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்குத் தனிச் சலுகைகளும் தந்து, மற்றவர்களைப் பொதுவாக கவனிக்கின்ற சூழ்நிலையைப் பின்பற்ற வேண்டுமென்று. இந்த முறையை மத்திய அரசு மட்டுமல்லாது, மற்ற மாநிலங்களும் பின்பற்றுகிற அளவுக்கு வைக்க வேண்டுமென்று நாம் கேட்டிருக்கிறோம். ஆனால், மத்திய அரசு இரண்டு தட்டுகளைத்தான் நடைமுறைப்படுத்தி வருகிறது.

1980 ஜூலை 29] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

பலர், நாம் சொல்வதைப் போல், அதற்கான முயற்சிகளை எடுக்கலாம் என்று மத்தியிலே எடுத்துச் சொல்லியும், நடைமுறையில் அத்திட்டம் இன்னும் வரவில்லை. நாம் அந்த வகையினுடைய அடிப்படையிலேதான் மெள்ள, மெள்ள கொண்டு வருகிறோம்.

இன்றைய சூழ்நிலையில் தமிழகத்தினுடைய மக்கள் எண்ணிக்கையில் 100-க்கு 18 பேர்கள் பழங்குடி மக்கள் இருக்கிறார்கள். அதேபோல், 100-க்கு 54 பேர்கள் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களாக இருக்கிறார்கள். அந்த வகையிலேதான் இங்கே 16% என்று இருந்ததை, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட மாதிரி, அவர்களுக்கு 18% ஒதுக்க வேண்டுமென்ற நியாயத்தின் அடிப்படையில் 18% ஒதுக்கப்பட்டது. பிறகு, பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு 31% ஆக இருந்த தன்மையை, சென்ற ஆண்டிலிருந்து 50% ஆக அளிக்க வேண்டுமென்ற சூழ்நிலை வந்து, 50% ஆக பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஒதுக்கி இருக்கிறோம். ஆக, அவர்களுக்கு 50% தாழ்த்தப்பட்ட, பழங்குடி மக்களுக்கு 18% ஆக, மீதி உள்ளவர்களுக்கு 32% என்று எல்லா தரப்பினருக்கும் பொதுவாக ஒதுக்கியிருக்கிற சூழ்நிலையிலே, எல்லா துறைகளிலும், அது பொதுத் தேர்வாணைக் குழு தேர்விலானாலும் சரி, அல்லது அரசுக் கல்லூரி, பொறியியல் கல்லூரி, தொழில் நுட்பக் கல்லூரி போன்றவைகளிலே மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கிற நிலையிலும் சரி, இந்த விகிதத்தில் தேர்ந்தெடுக்கும் முறை இப்பொழுது கையாளப்பட்டு வருகிறது. அதுபற்றிய குறையை மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

முன்னால், 18% தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும் பழங்குடி மக்களுக்கும் ஒதுக்கப்பட்டு, 31% பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டு, 51% பொதுவாக எல்லோருக்கும் ஒதுக்கப்பட்டிருந்த நிலை இருந்தது. சென்ற ஆண்டு மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் 31 சதவிகிதத்திலே பிற்பட்ட வகுப்பினரிலே சிலர் மிகவும் பிற்பட்ட நிலையிலே, நலிந்தவர்கள், வசதியற்றவர்கள், பொருளாதாரத்திலே தாழ்ந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் முன்னேற முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றால் தனிச் சலுகை அளிக்க வேண்டுமென்று கருதி ஆண்டு வருமானம் ரூ. 9,000-க்கு குறைந்தவர்களுக்கு முற்பட்டவர்களில் பொருளாதாரத்திலே நலிந்தவர்களுக்கு, அந்த வசதிகள் செல்ல வேண்டும், செல்வது நியாயம் என்ற அடிப்படையில், அந்த 31% பொருளாதார அடிப்படையிலே, ஆண்டு வருமானம் ரூ. 9,000-க்கு குறைவாக இருப்பவர்களுக்குத் தான் அந்தச் சலுகைகள் போகவேண்டுமென்ற அளவுக்கு ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அது பற்றிய கருத்துப் பரிமாற்றங்களெல்லாம் இங்கே நடைபெற்றன. பல பேர் அதை எடுக்க வேண்டுமென்றார்கள்.

[1980 ஜூலை 29]

[மாலை 5.20]

திரு. எல். இளையபெருமாள் : தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னபோது, 50% கொடுக்கப்பட்ட பிறகு பாதிக்கப்பட்ட முற்போக்கு சமுதாயத் தினர் என்று சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறவர்கள், குறிப்பாக அரசுப் பணியில் இருப்பவர்கள்—அப்ரஸ்ட் யூனியன்— என்று வைத்துக் கொண்டு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும், பின்தங்கிய மக்களுக்கும் விரோதமான செயலிலே, அரசு உத்தரவை மீறி அங்கே பிரதிநிதிகளாக இருக்கின்றவர்கள் பல தவறான பிரச்சாரங்களை செய்து வருவது அமைச்சர் அவர்களுக்கு தெரிந்திருக்கும் என்று நம்புகிறேன். பொதுவாக தகுந்த விளக்கம் தரவிரும்பினால் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள், அரிசன மக்கள், மலைவாழ் மக்களுக்கு மத்திய அரசு, மாநில அரசு கொடுத்த உத்தரவுக்கு பலவீனத்தை உண்டாக்கவும், அரசியல் சட்டத்திற்கு விரோதமாக பிரச்சாரங்களை உருவாக்கிக் கொண்டு நம்முடைய தமிழகத்தில் நடந்து வருவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்ல வேண்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அரசினுடைய உத்தரவை மாறுபடுத்தவோ, மத்திய அரசு உத்தரவினை மாறுபடுத்தவோ, அரசியல் அமைப்பு சட்டத்தினுடைய விதி முறைகளை மாறுபடுத்தவோ, அல்லது பிரசுரங்களை, பிரச்சாரங்களை பரப்புவதில் ஈடுபட்டு இருந்தால் அதன் மீது நடவடிக்கைகளை எடுக்கலாம். ஆனால் அவர்கள் தங்களுக்கு இன்னின்ன உரிமைகள் வேண்டும் என்று கேட்க அவர்களுக்கு உரிமை உண்டு. அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டே இருக்கலாம். நாம் தருகிறோமா என்பதுதான் அதிலே இருக்கின்ற கேள்வி. ஆகவே இப்போது நாம் எடுத்துக் கொண்டு இருக்கிற முடிவிற்படி 18% தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் பழங்குடி மக்களுக்கும் என்ற அந்த முறையிலே மாற்றம் இல்லை. 50 சதவிகிதம் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு என்பதிலேயும் மாற்றம் எதுவும் இல்லை. அதற்குப் பிறகுதான் அதைப்பற்றிய கருத்து விளக்கங்கள், பல்வேறு விதமாக வந்தாலும், அது கொண்டு வரப்படவேண்டும் என்ற முதலமைச்சர் அவர்களுடைய நோக்கம் சரியான நோக்கம் என்றாலும், அதிலே சில பல இடர்ப்பாடுகளும், மற்றவைகளுப் வருகின்றதன் காரணமாக அது மாற்றப்பட்டது. குறிப்பிட்ட அளவுக்கு வருமானம் உடையவர்களாக இருந்தால், அரசு ஊழியர்கள், ஒரு வங்கியிலே வேலை செய்கின்றவர்கள், ஆயுள் காப்பீட்டுக் கழகத்திலே பணிபுரிபவர்கள் அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட நிறுவனத்திலே வேலை பார்ப்பவர்கள் தங்களுடைய வருமானத்தைக் காட்டிவிட முடிகின்றது.

ஆனால் மற்றவர்கள் தங்களுடைய வருமானத்தைக் காட்ட முடியாமல் எவ்வளவு அதிகமான வருமானம் இருந்தாலும் அது 5 லட்சமாக இருந்தாலும் 5 ஆயிரம் என்று காட்டி அந்த

1980 ஜூலை 29] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

இடத்தை பெற்றுவிட முடிகிறது. எனவே நம் நோக்கம் சரியாக வைத்தாலும் கூட அந்த நோக்கம் இடர்ப்பாடு கொள்வதற்கு வழி இருக்கிறது என்றெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதற்குப்பிறகு அனைத்துக் கட்சிகளுடைய தலைவர்களைக் கொண்ட கூட்டம் ஒன்றைக் கூட்டி, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் எல்லோருடைய கருத்தையும் கேட்டார்கள். அப்படிக்கேட்டறிந்ததற்குப் பின்னாலே கொண்ட கொள்கையை மாற்றக் கூடாது என்ற பிடிவாதம் இல்லாமல் அதிலே இருக்கிற நியாயத்தின் அடிப்படையில் வரவேண்டும் என்ற கருத்தின் அடிப்படையில்தான் இந்த முடிவுக்கு வந்தார்கள். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கூறிய கருத்தையும் நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். அந்தக் கருத்திலே இப்போதும் நம்பிக்கை உடைய வனாகத்தான் இருக்கிறேன். இப்போதும் அதைத்தான் விவாதித்தேன். இப்போது கூட சொல்லுகிறேன் இந்த 31 சதவிகிதத்தை 9,000க்கும் கீழே வருமானத்தை உடையவர்களுக்கு மேலும் ஒதுக்குவது என்பது இல்லாமல், சர்வகட்சித் தலைவர்கள் கூட்டத்திலே நான் சொன்னேன். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் எடுத்துச் சொல்வதைப் போல அவர்களுடைய கருத்திலே இருக்கிற உண்மையும், அதிலே ஒரு நியாயம் உண்டு. மற்றவர்கள் எடுத்துச் சொன்னதைப் போல அதிலே அச்சத்திற்கு இடம் இருந்தது. ஆகவேதான் இந்த 31 சதவிகிதத்திலேயாவது ஒரு குறிப்பிட்ட சதவிகித வருமானம் உடையவர்களுக்கு என்றும் மற்றவைகளை பொதுவாக பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு என்றும் பிரிக்கலாம் என்ற என்னுடைய கருத்தை நான் அங்கே எடுத்துச் சொன்னேன்.

இப்போது கூட இருக்கிற சூழ்நிலை அடிப்படையில் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னதன்படி, இப்போது கூட சர்வகட்சித் தலைவர்களைக் கலந்து இதிலே 32 சதவிகிதத்தைப் பொதுவாக நாம் ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறோம். அதேபோல 50% பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு என்று ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறோம். இந்த 50 சதவிகிதத்தில் கூட அனைத்துக் கட்சியினுடைய தலைவர்களின் ஒப்புதலின்படி நாம் உட்கார்ந்து யோசித்து இந்த ஆண்டு இல்லாவிட்டாலும் அடுத்த ஆண்டிலிருந்தாவது ஒரு குறிப்பிட்ட சதவிகிதத்தை பொருளாதார நிலையில் பின்தங்கியவர்களுக்கு ஒதுக்கி, அதே மாதிரி 32 சதவிகிதத்திலே ஒரு குறிப்பிட்ட சதவிகிதத்தை பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கிய முற்பட்ட வகுப்பினர்களுக்கு ஒதுக்கக் கூடிய ஒரு நியாயமான முடிவுக்கு நாம் வருவோமேயானாலும் கூட அதையும் நாம் ஏற்றுக் கொள்ளத்தயார். அதற்கு அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களுடைய சிரிய யோசனைகளும் பரிந்துரைகளும் வருமேயானால், அதற்காக நாம் வேண்டுமானால் யோசித்து இந்த ஆண்டு நடைமுறைப்படுத்துவது கடினம் என்றால் அடுத்த ஆண்டிலேயாவது அதை நாம் யோசிக்கலாம். இதிலே ஒரு நியாயம் கிடைக்கும். அதைத்தான் அவர்களும் எடுத்துத் தெரிவித்தார்கள். இப்போது 51 சதவிகிதத்திலேயும் எல்லோருக்கும் கிடைக்கிறது.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1980 ஜூலை 29]

சட்டநாதன் அவர்கள் கூட தன்னுடைய பரிந்துரையில் மிகத் தெளிவாக எடுத்துவைத்திருக்கிறார்கள். பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர் கிட்டத்தட்ட 160-க்கும் மேற்பட்ட வகுப்பினர்களாக அடக்கி வைத்தார்கள். பல்வேறு வகுப்பினர்களை உள்ளடக்கி அவர்கள் ஒரு பட்டியலை போட்டிருக்கிறார்கள். 160-க்கும் மேற்பட்ட பிற்பட்ட வகுப்பினர் பட்டியலைக் கொடுத்தார்கள். ஒரு குறிப்பிட்ட 10, 15 வகுப்பினர்கள், நாம் எவ்வளவு ஒதுக்கினாலும், பிற்பட்ட வகுப்பினர்கள் என்ற பெயரிலே அவர்களே அனுபவத்துக் கொண்டு போகிறார்கள். கீழ்மட்டத்திலே இருக்கிறவர்கள் அனுபவிக்க முடியாமல் இருக்கிறது என்பதை எல்லாம் சுட்டிக் காட்டினார்கள். அந்த 50 சதவிகிதத்திலேயே நாம் கணக்கு வைத்து, இன்ன சதவிகிதம் என்று நான் சொல்லவில்லை, அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களும் உட்கார்ந்து யோசித்து ஒரு குறிப்பிட்ட சதவிகிதம்—மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சொல்லியதைப் போல—ஒரு 15, 16, 19, 20 சதவிகிதம் இதற்கு ஒதுக்கி விட்டு, 50 சதவிகிதத்திலே ஒரு 20 சதவிகிதத்தை பொருளாதாரத்திலே பின் தங்கியவர்களுக்கு ஒதுக்கிவிட்டு, 30 சதவிகிதம் பொதுவாக என்று ஒதுக்கினாலும் சரிதான். அதே போல 32 சதவிகிதத்திலே ஒரு குறிப்பிட்ட சதவிகிதம் பொருளாதாரத்திலே பின்தங்கியவர்களுக்கு என்று ஒதுக்கி விட்டு, மீதி மற்றவர்களுக்கு ஒதுக்குவதிலே ஒரு நியாயம் கிடைக்கக்கூடும். அதற்கான முயற்சிகளைக் கூட அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களைக் கலந்து கொண்டு எதிர்காலத்திலே செய்யலாம் என்று நான் கருதுகிறேன். அதுபற்றி அவர்களுடைய சரியான யோசனைகள் வருமானால் ஒரு நல்ல நியாயத்தின் அடிப்படையில் முடிவெடுக்கவேண்டும்.

100 ஆண்டுகாலம், ஆயிரம் ஆண்டுகாலம் என்கிற அளவிற்கு தாழ்த்தப்பட்டு, புறக்கணிக்கப்பட்டுவிட்டவர்களுக்கு நாம் எந்த அளவிற்குச் சலுகைகள் கொடுத்து முன்னுக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமோ அந்தக் கட்டத்திலே அரசு இருக்கிறது. நாமும் இருக்கிறோம். அப்படி ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டும் பிற்படுத்தப்பட்டு இருந்தவர்களை நாம் பெரிய அளவிற்கு வசதி வாய்ப்புகள் கொடுத்து தூக்கி விட்டால் தான் அவர்கள் மற்றவர்களோடு இணையாக முன்னுக்கு வர முடியும்.

பள்ளத்தில் விழுந்து விட்டவனைப் பார்த்து நீயே மேலே ஏறி வா என்றால் அவனால் வரமுடியாது தான். மேலே இருப்பவர்கள் கை கொடுத்து—கீழே இருப்பவர்களுக்குக் கை கொடுத்து—மேலே இழுத்தால் தான் அவன் வரமுடியும். அந்த வகையில் எந்த அளவிற்கு தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு உதவி செய்ய முடியுமோ அந்த அளவிற்கு நாம் உதவிகளைச் செய்ய வேண்டும். அந்த உதவிகளை நியாயமான வகையில் செய்ய வேண்டிய முறையில் செய்ய வேண்டும். அதற்காக பிற்பட்டோர் நல வளர்ச்சிக் கழகம் ஒன்றை நிறுவவும் அரசு கருது,

1980 ஜூலை 29] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அதன் மூலம் அவர்களுக்கு பொருளாதார வளர்ச்சி ஏற்படுத்த முடியும் என்று கருதுகிறோம். அந்த வகையில் இந்த மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது எனது கருத்துக்களை தெரிவித்து, வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுத்த உறுப்பினர்கள் அதைத் திரும்பப்பெற்றுக்கொண்டு, இந்த மானியக்கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆண்டித் தேவர் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பிற்பட்டோர் மாணவர்களுக்கு 20,000 இடங்கள் தான் விடுதிகளில் இன்றைக்கு ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஹையர் செகன்டரி ஆரம்பிக்கப்பட்ட பிறகு, அந்த மாணவர்களும் செகன்டரி பள்ளி மாணவர்கள் படிக்கும் விடுதிகளில் தான் சேர்க்கப்படுகின்றனர். ஆகவே, அந்த இடங்களை அதிகரிக்க அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : நான் முதலில் சொல்லியபடி இந்த ஆண்டு நிதி ஒதுக்கீட்டில் 36 விடுதிகள் புதிதாகக் கட்டப்படவிருக்கின்றன. மாண்புமிகு உறுப்பினர் கருத்துக்கொப்ப எந்த அளவிற்குச் செய்ய முடியுமோ அதைச் செய்கிறோம். இருக்கிற விடுதிகளில் ஓரளவிற்கு இட வசதி அதிகரிக்க முடியுமா என்பதைப் பற்றியும், இந்த அரசு ஆராய்ந்து தக்க முடிவு எடுக்கும்.

கோரிக்கை எண் 32.

திரு. ச. பாலன் அவர்களின் வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப்பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி: “‘மானியக் கோரிக்கை எண் 32—பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன்’ என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 7,60,68,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்”.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற்றது.

(ஐ) கோரிக்கை எண் 7—மாநில சட்ட மன்றம்

(ஒ) கோரிக்கை எண் 8—தேர்தல்கள்.

கோரிக்கை எண் 7.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநரின் பரிந்துரை மேல் நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.